

חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968

ס"ח תשכ"ח, 204; תשל"ב, 154; תשל"ג, 5; תשל"ד, 100; תשל"ז, 120; תשל"ח, 40; תשמ"ג, 48; תשמ"ח, 96; תש"ן, 91, 156; תשנ"ד, 111, 276; תשנ"ה, 16, 129, 206; תשנ"ח, 164, 329; תשנ"ט, 70; תש"ס, 193; תשס"ב, 190, 414; תשס"ד, 91, 502; תשס"ה, 331, 751; תשס"ו, 127; תשס"ח, 888; תש"ע, 644; תשע"א, 40; תשע"ב, 582, 741, 745; תשע"ג, 59; תשע"ו, 174; תשע"ז, 79, 501; תשע"ח, 503, 778; תשע"ט, 102. ק"ת תשס"ו, 526.

תוכן עניינים

תוספת ראשונה	פרק א' – רישוי עסקים
תוספת שנייה	פרק ב' – רישוי מפעלים בטחוניים
תוספת שלישית	פרק ב' 1: עיצום כספי
	פרק ג' – הוראות שונות

פרק א' – רישוי עסקים

[תיקון: תשנ"ה]

1. צווים בדבר עסקים טעוני רישוי [תיקון: תשל"ב, תשל"ד, תשנ"ד-2, תשע"ב-2, תשע"ח-2]
- (א) שר הפנים, רשאי לקבוע בצווים עסקים טעוני רישוי ולהגדירם, כדי להבטיח בהם מטרות אלה או מקצתן:
- (1) איכות נאותה של הסביבה ומניעת מפגעים ומטרדים;
 - (2) מניעת סכנות לשלום הציבור והבטחה מפני שוד והתפרצות;
 - (3) בטיחות של הנמצאים במקום העסק או בסביבתו;
 - (4) מניעת סכנות של מחלות בעלי חיים ומניעת זיהום מקורות מים בחמרי הדברה, בדשנים או בתרופות;
 - (5) בריאות הציבור, לרבות תנאי תברואה נאותים;
 - (6) קיום תכליות דיני התכנון והבנייה;
 - (7) קיום הדינים הנוגעים לכבאות.
- (ב) היתה אחת ממטרות הרישוי מטרה כמפורט להלן, טעון הצו התייעצות –
- (1) בסעיף קטן (א)(1) – עם השר לאיכות הסביבה;
 - (2) בסעיף קטן (א)(2) – עם השר לביטחון הפנים;
 - (3) בסעיף קטן (א)(3) – עם שר העבודה והרווחה;
 - (4) בסעיף קטן (א)(4) – עם שר החקלאות;
 - (5) בסעיף קטן (א)(5) – עם שר הבריאות;
 - (6) בסעיף קטן (א)(7) – עם השר לביטחון הפנים.
2. מכירת משקאות משכרים [תיקון: תש"ן, תש"ע, תשע"ג, תשע"ח-2]
- (א) בעסק שבו נמכרים או מוגשים משקאות משכרים תהא רשות הרישוי שלו לפי חוק זה רשאית להשתמש בסמכותה גם לעניינים אלה:
- (1) התאמת החצרים לאפשרויות של פיקוח יעיל מצד המשטרה, הן מבחינת המבנה והן מבחינת המקום;
 - (2) התחשבות בצרכיהם של תושבי האזור שבו נמצא העסק;
 - (3) מניעת רישויות מאנשים שאינם ראויים להם בשל עברם הפלילי או מהימנותם, או שלדעת המשטרה אינם ראויים להם בשל אופיים.
- (א1) (1) בעסק כאמור בסעיף קטן (א) לא ימכור אדם, לא יגיש ולא יספק משקה משכר מהשעה 23:00 עד השעה 6:00 למחרת.
- (2) הוראת פסקה (1) לא תחול על –
- (א) עסק הממני בתוספת הראשונה, לגבי מכירה, הגשה או הספקה של משקה משכר לצורך שתיה במקום העסק; שר הפנים לאחר התייעצות

עם השר לביטחון הפנים, ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לשנות, בצו, את התוספת הראשונה;

(ב) מכירה של משקה משכר במחסן רשוי שהוא מחסן למכירה ליוצאים מישראל, כמשמעותו לפי פקודת המכס;

(ב) לענין סעיף זה, "משקה משכר" – משקה תוסס או אלכוהולי שנועד לצריכת אדם והמכיל, בבדיקת מדגם ממנו, שני אחוזים או יותר אלכוהול לפי הנפח, למעט סמים ותרופות המוכנים או נמכרים על ידי רוקח כדן; צויינה תכולת האלכוהול שבמשקה הנמצא במיכל, ישמש ציון זה הוכחה לכאורה למידת התכולה.

(ג) בעסק כאמור בסעיף קטן (א) תוצג במקום בולט הודעה המפרטת את ההוראות כמפורט להלן:

(1) הוראות סעיף קטן (א1); לענין זה, יקבע השר לביטחון הפנים בהתייעצות עם שר הפנים, הוראות לענין נוסח ההודעה, צורתה ואופן הצגתה;

(2) הוראות סעיפים 193(ג) ו-193א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין);

(3) אזהרה בדבר הנזקים האפשריים של צריכת משקאות משכרים, בנוסח, בצורה, בגודל, בצבע, בעיצוב ובמיקום שיקבע שר הבריאות באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

(ד) הוראות לפי סעיפים קטנים (א1) ו-(ג) הן תנאי מתנאי הרשיון של אותו עסק.

(א) בעסק של רוכלות תהא רשות הרישוי שלו לפי חוק זה רשאית להשתמש בסמכותה גם לענינים אלה:

(1) איסור רוכלות באזורים מסויימים, הגבלת מספר הרשיונות לרוכלות בהם, איסור סוגים מסויימים של רוכלות או הגבלת מספר הרשיונות בסוגי רוכלות מסויימים, הכל באופן קבוע או מזמן לזמן, לשם מניעת פגיעה בפרנסתם של רוכלים ובעלי עסקים אחרים, או מתוך התחשבות בצרכי הסדר הציבורי;

(2) ייחוד סוגי רוכלות מסויימים והקצאת מספר מסויים של רשיונות בכל סוגי רוכלות לאנשים הזקוקים לשיקום או לסעד מכוח חוק.

(ב) כל החלטה של רשות הרישוי לפי סעיף קטן (א) –

(1) דינה יהא כדין תנאי שהוסף ברשיון לפי סעיף 7 וערעור עליו לפי סעיף 7א(ה) נדחה;

(2) הודעה עליה תישלח בדואר לבעלי רשיונות לרוכלות הנוגעים בדבר בתחום רשות הרישוי לפי המען שמסרו לאחרונה – ויראוה כאילו הגיעה לתעודתה שבעה ימים לאחר המשלוח – ותפורסם ברשומות ובכל מקום שנוהגים לפרסם בו הודעות פומביות בתחום הרשות.

(ג) רשות הרישוי, בהתייעצות עם מפקד משטרת המחוז, תפרסם הצעת החלטה לענין סעיף קטן (א1) בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחומה וכל אדם הרואה עצמו נפגע מהצעה זו רשאי תוך שלושים יום להשיג עליה בכתב לפני –

(1) מועצת העיריה או המועצה המקומית – אם הצעת ההחלטה היא מאת רשות רישוי בתחום עיריה או מועצה מקומית (להלן – רשות מקומית);

(2) שר הפנים – אם הצעת ההחלטה היא מאת רשות רישוי מחוץ לתחומה של רשות מקומית;

החלטה בהשגה כאמור תהא סופית.

(ד) רשות רישוי שפרסמה הצעת החלטה לפי סעיף קטן (ג), רשאית לסרב לתת רשיון או היתר זמני לרוכלות בהתאם להצעה החל מיום פרסומה וכל עוד לא נתקבלה השגה עליה.

(ה) בחוק זה, "רוכלות" – עיסוק בקניה, במכירה או בהצעת שירותים או מלאכה לציבור שלא בתוך מבנה קבע.

(א) בעסק של עריכת משחקים תהא רשות הרישוי שלו לפי חוק זה רשאית להשתמש בסמכותה, באופן קבוע או מזמן לזמן, גם מתוך התחשבות בצרכי הסדר הציבורי, שלום הציבור או טעמים חינוכיים, אף לעניינים אלה:

(1) איסור פתיחת מקום לעריכת משחקים באזורים מסויימים;

(2) הגבלת מספר הרשיונות באזורים מסויימים;

(3) איסור סוגים מסויימים של משחקים;

עסקי רוכלות [תיקון: 2א.
תשל"ח, תשנ"ד-2,
תשנ"ח-2]

מקומות לעריכת
משחקים [תיקון:
תשמ"ג]

- (4) הגבלת מספר הרשיונות לסוגי משחקים מסויימים;
- (5) הגבלת שעות הכניסה למקום לעריכת משחקים;
- (6) הגבלת גיל המותרים בכניסה למקום האמור;
- (7) איסור או הגבלה של פעילות נוספת באותם חצרים.
- (ב) לענין סעיף זה, "משחקים" – משחקים באמצעות מכונות המופעלות באופן מכני או חשמלי או בדרך אחרת וכן משחקי ביליארד, קלפים, קוביות וכיוצא באלה.
- ג.2. קייטנות [תיקון: תשנ"ד, תשנ"ח-2]
- (א) לא יינתן רשיון או היתר זמני לפי חוק זה לקייטנה אלא אם כן ניתן אישור לכך גם מאת מי ששר החינוך והתרבות הסמיכו לכך ויראו אותו כאילו היה הוא נתן האישור לפי סעיף 6.
- (ב) השר, באישור ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, רשאי לפטור בצו מחובת רישוי לפי חוק זה סוגים של קייטנות המנוהלות על ידי ארגונים או גופים שייקבעו.
- (ג) לענין חוק זה, "קייטנה" – כמשמעותה בחוק הקייטנות (רישוי ופיקוח), התש"ן-1990.
- ד.2. מכוני כושר [תיקון: תשנ"ד, תשנ"ח-2]
- (א) לא יינתן רשיון או היתר זמני למכון כושר אלא לאחר התייעצות עם מי ששר החינוך והתרבות הסמיכו לכך, ולאחר שנתקיימו כל התנאים הבאים:
- (1) רשות הרישוי מצאה כי מכון הכושר ממוקם במקום מתאים, כי המכשירים בו מוצבים במרחק סביר זה מזה, כי לכל מכשיר מוצמדות, במקום בולט, הוראות היצן לענין השימוש בשפה העברית, בשפה הערבית ובשפה האנגלית, וכי לקוחותיו של מכון הכושר בוטחו בפרטי הביטוח ובסכומי הביטוח המזעריים שנקבעו לפי סעיף 7 לחוק הספורט;
- (2) נקבעו ברשיון או בהיתר זמני תנאים המחייבים את מכון הכושר לפעול בהתאם להוראותיו של חוק הספורט כאילו היתה כל הפעילות המבוצעת בו "פעילות ספורט" כמשמעותה בחוק הספורט.
- (3) נקבעו ברשיון או בהיתר זמני תנאים המחייבים את מכון הכושר למלא אחר הוראותיו של חוק מכוני הכושר (רישוי ופיקוח), התשנ"ד-1994.
- (ב) השר, בהתייעצות עם שר החינוך והתרבות, רשאי לפטור בצו מחובת רישוי לפי חוק זה סוגים של מכוני כושר, והוא יפטור מחובת רישוי מכון כושר המוחזק והמופעל על-ידי אגודת ספורט כמשמעותה בחוק הספורט.
- (ג) לענין סעיף זה, "מכון כושר" – כהגדרתו בחוק מכוני הכושר (רישוי ופיקוח), התשנ"ד-1994.
- פורסמה הסמכה לפי סעיף 22 המסמיכה את מפקחי החינוך הגופני והספורט המועסקים בתקן משרד החינוך, התרבות והספורט לעניין קיום ההתייעצות לפני מתן רשיון למכון כושר, כשאזור סמכותו של כל מפקח הוא התחום שנקבע לו בידי מנהל רשות הספורט והחינוך הגופני במשרד החינוך, התרבות והספורט (י"פ תשנ"ה, 2276).
- ה.2. עסק של אבזרי מין [תיקון: תשנ"ט]
- (א) בעסק של אבזרי מין, תהא רשות הרישוי שלו לפי חוק זה, רשאית להשתמש בסמכותה, לשם הגנה על שלומם של קטינים ומניעת פגיעה ממשית בסדר הציבורי, גם לענינים אלה:
- (1) מניעת רשיונות לפתיחת עסק של אבזרי מין במקום שיש בו משום פגיעה ממשית בקטינים או בדיירי המקום;
- (2) איסור כניסה לעסק האמור לקטינים מתחת לגיל 17;
- (3) הגבלת צורת הפרסומות לעסק האמור בחזית הפונה לרשות הרבים.
- (ב) לענין סעיף זה –
- "אבזר מין" – מכשיר המשמש לגירוי או לסיפוק מיני, למעט מכשיר כאמור הנמכר בבית מרקחת;
- "עסק של אבזרי מין" –
- (1) עסק שעיסוקו העיקרי הוא מכירה או השכרה של אבזרי מין;
- (2) עסק שמאפשר הצצה על אדם העושה מעשה מיני או הנותן שיעשו בו מעשה כאמור.
- י.2. אולמי שמחות, גני אירועים ודיסקוטקים [תיקון: תשס"ב, תשס"ז]
- (א) לא יינתן רשיון או היתר זמני לפי חוק זה לאולם שמחות, לגן אירועים או לדיסקוטק, אלא אם כן נוסף על הוראות חוק זה, הותקן באולם השמחות, בגן האירועים או בדיסקוטק התקן מד רעש, המודד את עצמת הרעש במקום, המתריע על מפלס רעש העולה על מפלס הרעש שקבע השר לאיכות הסביבה לפי הוראות סעיף קטן (ב), והמביא לניתוק זרם החשמל למערכת ההגברה באולם השמחות, בגן האירועים או בדיסקוטק לאחר פרק זמן של התרעה שקבע השר לאיכות הסביבה כאמור.

(ב) השר לאיכות הסביבה, בהתייעצות עם שר הבריאות ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, יקבע תקנות לענין סעיף זה, ובין השאר לענין התקן מד הרעש ואופן התקנתו, מפלס הרעש שעליו יתריע ההתקן ופרק הזמן של ההתרעה שלאחריו ינותק זרם החשמל למערכת ההגברה; בתקנות לפי סעיף קטן זה רשאי השר לקבוע הוראות שונות לסוגים שונים של אולמי שמחות, גני אירועים או דיסקוטקים בהתחשב, בין השאר, בנתונים ובמאפיינים פסיים של אולמי השמחות, גני האירועים או הדיסקוטקים, לרבות שטח, גובה וקירוי, העשויים להשפיע על עצמת הרעש.

(ג) התקנת מד רעש לפי הוראות סעיף זה והפעלת התקינה הם תנאי מתנאי הרישיון או ההיתר הזמני, לפי הענין, של עסק שהוא אולם שמחות, גן אירועים או דיסקוטק.

(ד) (1) המשבש פעולתו של התקן מד רעש שהותקן לפי הוראות סעיף זה, דיו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(2) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על מי שחלות לגביו הוראות סעיף 14.

(א) בעסק שהוא כולו או חלקו מקום לעשיית כתובות קעקע, לא יעשה אדם כתובת קעקע בגופו של קטין שטרם מלאו לו 16 שנים, אלא בהסכמת אחד מהוריו או אפוטרופסו; לענין סעיף זה, "הסכמה" – הסכמה בכתב בפני אותו אדם.

(א1) בעסק שהוא כולו או חלקו מקום לניקוב חורים בגוף לצורך ענידת תכשיטים, לא ינקב אדם חור כאמור בגופו של קטין שטרם מלאו לו 16 שנים, שלא בתנאי האוונזים, אלא בהסכמת אחד מהוריו או אפוטרופסו.

(ב) אדם העומד לעשות כתובת קעקע או ניקוב חור לצורך ענידת תכשיטים שלא בתנאי האוונזים בגופו של אחר, רשאי לדרוש ממי שמבקש לעשות בגופו כתובת קעקע או ניקוב חור כאמור, שיציג לפניו תעודה שבה ניתן לודא את גילו ורשאי הוא לדרוש גם תעודה מהורה או מאפוטרופסו המעידה על הקשר ביניהם.

(ג) בעסק כאמור בסעיפים קטנים (א) או (א1) תוצג, במקום בולט לעין, הודעה המפרטת את הוראות סעיפים קטנים (א), (א1) ו-(ב), לפי הענין.

(ד) הוראות סעיפים קטנים (א), (א1) ו-(ג) הן תנאי מתנאי הרישיון של עסק כאמור.

(ה) שר הפנים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע הוראות לענין סעיף זה לרבות בענינים אלה:

(1) נוסח ההסכמה בכתב כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(א1) ומשך הזמן הנדרש לשמירתה בעסק;

(2) נוסח ההודעה כאמור בסעיף קטן (ג), צורתה ואופן הצגתה.

(א) לא יינתן רישיון או היתר זמני לפי חוק זה למיתקן ספורט, אלא אם כן ניתן אישור לכך גם מאת מי ששר התעשייה המסחר והתעסוקה הסמיכו לכך.

(ב) שר התעשייה המסחר והתעסוקה, לאחר התייעצות עם שר המדע התרבות והספורט, יקבע, בצו, סוגים של מיתקני ספורט שעליהם תחול חובת אישור לפי סעיף זה.

(א) (1) בעסק של עימוג ציבורי תהא רשות הרישוי שלו לפי חוק זה רשאית להשתמש בסמכותה גם להתאמת החצרים מבחינת המבנה.

(2) (החל מיום 1.1.2022 או במועד שבו הורשה מורשה בטיחות, לפי המאוחר): לא יינתן רישיון או היתר זמני לעסק של עימוג ציבורי שהוא אירוע מרובה קהל המתקיים תחת כיפת השמיים או שלא במבנה של קבע, אלא אם כן אישרה המשטרה כי לאירוע ניתן אישור לענין קיום סידורי הבטיחות הדרושים לקיומו, מאת מורשה בטיחות שהרשה לענין זה שר העבודה הרוחה והשירותים החברתיים, בהתאם להוראות שקבע השר האמור לפי חוק זה או לפי כל דין.

(ב) "עימוג ציבורי" – הצגת של תיאטרון או קולנוע, קונצרט, דיסקוטק, מופעי מחול, ריקודים, קברט, קרקס, משחק או ספורט, וכל עימוג כיוצא באלה, בין שהם בתמורה ובין שלא בתמורה, למעט הרצאה או ויכוח שמטרתם העיקרית היא חינוכית, אף אם הם מלווים לצורך הדגמה הצגת תמונות או השמעת צלילים.

(א) בחוק זה –

"בעל הזכויות", "בעל זכויות משנה", "חוק הזכויות", "יום התחילה", "שטח הזכויות" ו"שטר הזכויות" – כהגדרתם בסעיף 255 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965;

"העבודות" – כהגדרתן בחוק זכויות ים המלח (תכנון ובניה) (הוראות שעה לעבודות מסוימות), התשנ"ד-1994.

(ב) על אף הוראות חוק זה, יראו את העסקים טעוני הרישוי של בעל הזכויות, הקיימים ביום התחילה, וכן את עסקי העבודות, כעסקים שניתן לגביהם רישיון עסק על פי חוק זה.

עסק של כתובות קעקע וניקוב חורים בגוף לצורך ענידת תכשיטים [תיקון: תשס"ב-2, תשס"ד-2]

מיתקני ספורט [תיקון: תשס"ח]

עימוג ציבורי [תיקון: 3, תשע"ח-2]

הוראות לענין מפעלי ים המלח [תיקון: תשנ"ה-2]

- (ג) דין רשיון על פי סעיף קטן (ב) כדין רשיון שניתן על ידי רשות הרישוי על פי חוק זה.
- (ד) רשות הרישוי או נותן אישור על פי סעיף 6, רשאים לקבוע תנאים מיוחדים לרשיון על פי סעיף קטן (ב); תנאים שייקבעו תוך שלוש שנים מיום התחילה, ולגבי עסקי העבודות תוך שש שנים מיום התחילה, יראו אותם כתנאים ברשיון.
- (ה) תנאי שייקבע לאחר שלוש או שש השנים האמורות בסעיף קטן (ד), לפי הענין, יראו אותם כתנאי נוסף כמשמעותו בסעיף 7.
- (ו) לא יוצא צו הפסקה מינהלי לפי סעיף 20, נגד בעל הזכיון בענין עסק הטעון רישוי בשטח הזכיון אלא אם כן אושרה הוצאתו על ידי הממשלה או ועדת שרים מטעמה.

לא יעסוק אדם בעסק טעון רישוי אלא אם יש בידו רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה ובהתאם לתנאיו; עסק שאיננו ניד, לא יעסוק בו אדם, אלא אם כן ברישיון, בהיתר הזמני או בהיתר המזורז, שבידו מתוארים החצרים שבהם הוא עוסק.

4. רישיון עסק, היתר זמני והיתר מזורז [תיקון: תשנ"ח-2, תשע"א]

- (א) רשות הרישוי לעסק טעון רישוי היא –
- (1) בתחום רשות מקומית – ראש הרשות המקומית או מי שהוא הסמיכו לכך (בחוק זה – רשות הרישוי המקומית);
- (2) מחוץ לתחומה של רשות מקומית – מי ששר הפנים הסמיכו לכך.

5. רשויות הרישוי [תיקון: תשל"ח, תשע"א]

- (ב) היה העסק הטעון רישוי עסק ניד, שעוסקים בו גם בתחום רשות מקומית פלנית וגם מחוצה לה, תהא רשות הרישוי לגביו – רשות הרישוי המקומית שבתחומה נמצא מרכז העסק.

- (א) רשיון או היתר זמני שקיבל רוכל מרשות רישוי בתחום רשות מקומית לא יהיה לו תוקף מחוץ לתחום אותה רשות מקומית.

א.5. תחום עיסוק ברוכלות [תיקון: תשל"ח, תשנ"ח-2]

- (ב) רשות רישוי מחוץ לתחומה של רשות מקומית תקבע ברשיון או בהיתר זמני לרוכלות את תחומי השטח שבו יהיה הרוכל רשאי לנהל את עסקו.

- (א) רשיון או היתר זמני לפי חוק זה לעסק שקביעתו כעסק טעון רישוי נעשתה בהתייעצות עם שר אחד או יותר, לשם הבטחת המטרות כאמור בסעיף 1 – לא יניתן אלא אם כן נתן אישור כל אחד מהשרים או מי שהם הסמיכו לכך (להלן – נותן האישור); לענין סעיף זה רשאים השרים להסמיך, בין היתר, עובד של הרשות המקומית שבתחומה נמצא העסק או עובד של רשות מקומית אחרת.

6. אישור מוקדם ואישור על יסוד תצהיר [תיקון: תשנ"ד-2, תשנ"ח-2, תשע"ז, תשע"ח-2]

פורסמה הסמכה לפי סעיף 6(א) המסמיכה את בעלי התפקידים במשטרת ישראל, לענין מתן אישור לרשיון או להיתר זמני לגבי עסק טעון רישוי (י"פ תשס"א, 3841).

פורסמה הסמכה לפי סעיף 6(א) המסמיכה את המהנדס המחוזי למזון במחוז הדרום של משרד הבריאות לענין מתן אישור לפי הסעיף האמור (י"פ תשס"ז, 3555).

- (ב) הבקשה לרשיון או להיתר זמני תוגש לרשות הרישוי, ורשות הרישוי, אם לא החליטה לדחותה, תעבירה לכל מי שצריך לאשר את מתן הרשיון או ההיתר הזמני לפי סעיף קטן (א).

- (ג) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר הפנים, בהסכמת שר שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, רשאי לקבוע, בצו, סוגי עסקים טעוני רישוי שרשות הרישוי תראה אותם כמאושרים על ידי נותן האישור שנקבע בצו, על יסוד תצהיר מאומת כדין שהגיש בעל העסק לרשות הרישוי ובו תצהיר כי –

- (א) מתקיימים בעסק או במבקש, לפי הענין, התנאים למתן רישיון, שפורסמו במפרט האחיד או לצד המפרט האחיד של אותו נותן אישור, ואם לא פורסם מפרט אחיד – התנאים כאמור שהתנה אותו נותן אישור לגבי סוגי עסקים לפי החוק ואשר פורסמו באתר האינטרנט של נותן האישור;

- (ב) לא מתקיימים הסייגים המונעים מתן אישור על יסוד תצהיר לפי הוראות סעיף 2א6, כפי שהוחלו לענין אישור כאמור בפסקה (3) לסעיף קטן זה;

- (ג) ידועה לו חובתו להבטיח כי התנאים ברישיון שהתנה נותן האישור ופורסמו במפרט האחיד, לצד המפרט האחיד או באתר האינטרנט של נותן האישור, יתקיימו בעסק בכל עת.

ואולם בצו כאמור לא ייקבעו סוגי עסקים שרישויים על יסוד תצהיר כאמור עלול לפגוע בהשגת המטרות המפורטות בסעיף 1(א).

- (2) (א) תצהיר לפי סעיף קטן זה יוגש לרשות הרישוי בנוסח שיפרסם נותן האישור באתר האינטרנט שלו; נוסח התצהיר כאמור יכלול מידע לענין המשמעות של הגשת תצהיר כוזב או מסירת פרטים לא נכונים בתצהיר או במסמך הנלווה לו;

(ב) בלי לגרוע מתנאי המפרט האחיד, מהתנאים שלצד המפרט האחיד או מהתנאים לרישיון שקבע נותן האישור אם לא פורסם מפרט אחיד, בעל העסק רשאי לציין בתצהירו כי בכל הנוגע לעניין פלוני שאינו בתחום מומחיותו, תצהירו ניתן בהתאם לאישור שקיבל מאיש מקצוע, ובלבד שצירף לתצהירו אישור זה.

(3) (א) על מתן אישור על יסוד תצהיר יחולו הוראות סעיף 2א6, בשינויים המחויבים, למעט מתן אישור על יסוד תצהיר לעניין שמירה על דיני הכבאות, שלגביו יחולו הוראות פסקה (א)(2) של אותו סעיף בלבד, בשינויים המחויבים;

(ב) על רישיון או היתר זמני שניתנו על יסוד תצהיר לפי סעיף קטן זה, יחולו הוראות סעיפים 1ב7(ה) ו-1ג7(ד), בשינויים המחויבים.

(ד) אין בהוראות סעיף קטן (ג) כדי לגרוע –

(1) (נמחקה);

(2) מסמכויותיו האחרות של נותן האישור, לגבי העסקים שנקבעו בצו לפי פסקה (1) של הסעיף הקטן האמור.

(ה) נכלל עסק בצו כאמור בסעיף קטן (ג), לא תוגש לגביו בקשה לקבלת רישיון או היתר זמני לפי חוק זה אלא אם כן צורף לבקשה תצהיר כאמור באותו סעיף קטן, למעט אם מתקיימים לגבי העסק הסייגים לפי סעיף 2א6, כפי שהוחלו לעניין אישור על יסוד תצהיר בסעיף קטן (ג)(3)(א), או שיש מניעה אחרת לצירוף תצהיר כאמור לפי הוראות חוק זה.

(א) על אף האמור בסעיף 6א, רשאי שר הפנים, בהסכמת כל אחד מן השרים שקביעתו של עסק כטעון רישיון נעשתה בהתייעצות עמו, לקבוע בצו סוגי עסקים טעוני רישיון שלגביהם מתן הרישיון או ההיתר הזמני, או חידושם, אינם טעונים אישורם של נותני האישור, כולם או מקצתם.

רישיון ללא אישור
[תיקון: תשנ"ד-2,
תשנ"ח-2, תשע"ח-2]

(1א) (1) בצו כאמור בסעיף קטן (א) רשאי שר הפנים לקבוע סוגי עסקים שרישיון אינו טעון אישור כאמור באותו סעיף קטן, ורשות הרישיון תראה אותם כעומדים בתנאים כאמור בסעיף 6(ג)(1)(א) שהתנה נותן האישור שנקבע בצו, על יסוד תצהיר מאומת כדן שהגיש בעל העסק לרשות הרישיון ובו הצהיר כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ג) של סעיף 6(ג)(1).

(2) הוראות סעיפים 6(ג)(2), (ד) ו-6(ה), 2א6, 1ב7(ה) ו-1ג7(ד) יחולו, בשינויים המחויבים, על הגשת תצהיר ועל רישיון או היתר זמני לפי סעיף קטן זה.

(2א) בצו כאמור בסעיף קטן (א) לא ייקבעו סוגי עסקים שרישיון אינו טעון אישור או סוגי עסקים שרישיון יינתן על יסוד תצהיר כאמור בסעיף קטן (א) אם הדבר עלול לפגוע בהשגת המטרות המפורטות בסעיף 1(א).

(ב) קביעה כאמור בסעיף קטן (א) או (1א) אין בה כדי לגרוע מסמכויותיו האחרות של נותן האישור לפי חוק זה לגבי אותו עסק, ובכלל זה הסמכות להוסיף תנאי לרישיון או להיתר הזמני שניתן, כאמור בסעיף 7(א) סיפה.

(א) 1א6. היתר מזורז [תיקון: תשע"א, תשע"ח-2]
שר הפנים, בהסכמת כל אחד מהשרים שקביעתו של עסק כטעון רישיון נעשתה בהתייעצות עמו ובכפוף להוראות סעיף קטן (ב), רשאי לקבוע, בצו, סוגי עסקים טעוני רישיון שרשות הרישיון תיתן היתר לעסוק בהם, בהליך מזורז בכפוף להוראות לפי סעיף זה, לפני מתן רישיון (בחוק זה – היתר מזורז); ואולם בצו כאמור לא ייקבעו סוגי עסקים שרישיון בהליך מזורז כאמור עלול לפגוע במטרות המפורטות בסעיף 1(א).

(ב) קביעת עסק מסוג העסקים המפורטים בסעיפים 2 עד 3 כטעון רישיון בצו לפי סעיף קטן (א), טעונה גם הסכמת כל אחד מהשרים שמתן רישיון או היתר זמני לעסק מאותו סוג טעון אישור מטעמו לפי סעיפים אלה, ויחולו לגבי אותו עסק הוראות הסעיפים האמורים החלים לעניין אותו סוג עסק, בשינויים המחויבים.

(ג) בקשה לקבלת היתר מזורז לעסק הכלול בצו לפי סעיף קטן (א) תוגש לרשות הרישיון בצירוף כל המסמכים הדרושים לגבי אותו עסק, שפורסמו במפרט האחיד, או לצד המפרט האחיד, לפי הוראות סעיף 2ג7, וכן מסמכים נוספים שיקבע שר הפנים המעידים על קיום דיני התכנון והבנייה בעסק, ככל שיקבע.

(ד) הוגשה בקשה לקבלת היתר מזורז, תודיע רשות הרישיון למבקש ההיתר המזורז (בסעיף זה – המבקש), בתוך 21 ימים מיום הגשת הבקשה, על אחד מאלה, לפי העניין:

(1) על פי המידע שהגיש המבקש או על פי מידע נוסף שבידי רשות הרישיון לא ניתן לתת היתר מזורז לעסק לפי חוק זה;

(2) על המבקש להשלים מסמכים חסרים, הדרושים לגבי אותו עסק, שפורסמו לפי הוראות סעיף 2ג7;

- (3) על המבקש להגיש מסמכים ולמלא אחר תנאים הנדרשים מטעם רשות הרישוי לפי סעיפים 7 ו-6ד; לא מסרה רשות הרישוי למבקש הודעה כאמור בפסקה זו בתוך התקופה האמורה, יראה כאילו לא דרשה מסמכים ומילוי תנאים מטעמה.
- (ה) לא נמסרה למבקש הודעה כאמור בסעיף קטן (ד)(1), ימסור המבקש לרשות הרישוי את המסמכים שנדרשו כאמור בסעיף קטן (ד)(2) או (3), ככל שנדרשו, וכן תצהיר מאומת כדין לפי הוראות סעיף קטן (ו); המבקש ימסור את המסמכים והתצהיר כאמור בתום התקופה האמורה בסעיף קטן (ד) או לאחר שרשות הרישוי הודיעה לו, לפי הוראות אותו סעיף קטן, על המסמכים והתנאים הנדרשים לפי העניין.
- (1) (i) תצהיר כאמור בסעיף קטן (ה) יוגש בטופס שיקבע שר הפנים, ובו יצהיר המבקש

(א) כי מתקיימים בעסק או במבקש, לפי העניין, התנאים שפורסמו במפרט האחיד או לצד המפרט האחיד לפי הוראות סעיף 2א7, התנאים שדרשה רשות הרישוי לפי סעיף קטן (ד)(3), ככל שדרשה, הוראות לפי חוק זה ולפי דיני התכנון והבנייה, וכן עניינים נוספים שקבע שר הפנים בטופס התצהיר;

(ב) כי לא מתקיימים הסייגים המונעים מתן היתר מזורז לפי סעיף 2א6.

(2) המבקש רשאי לציין בתצהירו כי בכל הנוגע לענין פלוני שאינו בתחום מומחיותו, תצהירו ניתן בהתאם לאישור שקיבל מאיש מקצוע, ובלבד שצירף לתצהירו אישור זה.

(ז) הגיש המבקש את התצהיר והמסמכים האמורים בסעיף קטן (ה), תיתן לו רשות הרישוי היתר מזורז, בתוך שבעה ימים מיום הגשתם, אלא אם כן מצאה שעל פי המידע שהגיש המבקש או על פי מידע נוסף שבידיה לא ניתן לתת היתר מזורז לעסק לפי חוק זה; רשות הרישוי תודיע לנותני האישור, בתוך 21 ימים מיום מתן ההיתר המזורז, על מתן ההיתר ועל המסמכים והתנאים שדרשה לפי סעיף קטן (ד), ותעביר אליהם העתק מהבקשה ומההיתר המזורז, עם כל צרופותיהם.

(ח) בקשה לקבלת היתר מזורז לעסק, שהוגשה לפי הוראות סעיף זה, יראו אותה כבקשה לקבלת רישיון לפי חוק זה לאותו עסק; ניתן היתר מזורז לפי סעיף זה לאותו עסק, יימשכו ההליכים לבדיקת הבקשה לקבלת הרישיון לגביו.

(ט) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהאפשרות להגיש לגבי עסק הכלול בצו כאמור בסעיף קטן (א) בקשה לקבלת רישיון או היתר זמני לפי חוק זה, במקום בקשה להיתר מזורז.

(י) מתן היתר מזורז לפי סעיף זה אינו טעון אישור מאת נותני האישור, גם אם אישורם נדרש לצורך מתן רישיון או היתר זמני לאותו עסק, ואולם אין בכך כדי לגרוע מסמכויותיהם האחרות של נותני האישור לפי חוק זה, לגבי אותו עסק, ובכלל זה סמכויותיהם לפי סעיפים 7 ו-6ד, והכל בכפוף להוראות לפי סעיף 1א7.

(יא) לענין ההיתר המזורז, יראו את התנאים שנקבעו במפרט האחיד לפי הוראות סעיף 1א7 (א) המתייחסים לעסק מסוג כותנאים בהיתר המזורז.

(1) (א) 1א6. היתר מזורז [תיקון: תשע"א, תשע"ח-2]

(א) שר הפנים, בהסכמת כל אחד מהשרים שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו ובכפוף להוראות סעיף קטן (ב), רשאי לקבוע, בצו, סוגי עסקים טעוני רישוי שרשות הרישוי תיתן להיתר לעסוק בהם, בהליך מזורז בכפוף להוראות לפי סעיף זה, לפני מתן רישיון (בחוק זה – היתר מזורז); ואולם בצו כאמור לא ייקבעו סוגי עסקים שרישויים בהליך מזורז כאמור עלול לפגוע במטרות המפורטות בסעיף 1(א).

(2) בצו כאמור בפסקה (1) יקבע שר הפנים, בדרך האמורה באותה פסקה, כי היתר המזורז כאמור באותה פסקה יינתן באחד מהמסלולים האלה:

(א) היתר מזורז במסלול בלא תקופת בדיקה, בהתאם להוראות סעיפים קטנים (ד) עד (ז) (בחוק זה – היתר מזורז א');;

(ב) היתר מזורז במסלול הכולל תקופת בדיקה, בהתאם להוראות סעיף קטן (1ז) (בחוק זה – היתר מזורז ב').

(ב) קביעת עסק מסוג העסקים המפורטים בסעיפים 2 עד 3 כטעון רישוי בצו לפי סעיף קטן (א), טעונה גם הסכמת כל אחד מהשרים שמתן רישיון או היתר זמני לעסק מאותו סוג טעון אישור מטעמו לפי סעיפים אלה, ויחולו לגבי אותו עסק הוראות הסעיפים האמורים החלים לענין אותו סוג עסק, בשינויים המחויבים.

(ג)

המבקש לקבל היתר מזורז א' או היתר מזורז ב' (בסעיף זה – המבקש) יגיש בקשה לקבלת היתר כאמור לרשות הרישוי בצירוף כל המסמכים הדרושים לגבי אותו עסק, שפורסמו במפרט האחד, או לצד המפרט האחד, לפי הוראות סעיף 2ג7, ובצירוף הצהרה שבה יצהיר המבקש –

- (1) כי ניתן היתר לפי חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה–1965 (להלן – חוק התכנון והבנייה), לבנייתו של המקום שבו עתיד לפעול העסק, או שהוא לא הצליח, בשקידה סבירה, לאתר את ההיתר האמור שניתן למקום;
- (2) כי הוא לא ביצע בעסק עבודה הטעונה היתר לפי חוק התכנון והבנייה, בלא היתר כאמור.
- (ד) הוגשה בקשה לקבלת היתר מזורז א', ותדיע רשות הרישוי למבקש ההיתר המזורז, בתוך 21 ימים מיום הגשת הבקשה, על אחד מאלה, לפי העניין:
 - (1) על פי המידע שהגיש המבקש או על פי מידע נוסף שבידי רשות הרישוי לא ניתן לתת היתר מזורז א' לעסק לפי חוק זה;
 - (2) על המבקש להשלים מסמכים חסרים, הדרושים לגבי אותו עסק, שפורסמו לפי הוראות סעיף 2ג7;
 - (3) על המבקש להגיש מסמכים ולמלא אחר תנאים הנדרשים מטעם רשות הרישוי לפי סעיפים 6 ו-7; לא מסרה רשות הרישוי למבקש הודעה כאמור בפסקה זו בתוך התקופה האמורה, יראוה כאילו לא דרשה מסמכים ומילוי תנאים מטעמה.
- (1ד) רשות הרישוי רשאית, בהודעה למבקש בתוך התקופה האמורה בסעיף קטן (ד), להאריך את התקופה למתן הודעה כאמור באותו סעיף קטן, בתקופה נוספת שלא תעלה על שבעה ימים.
- (ה) לא נמסרה למבקש הודעה כאמור בסעיף קטן (ד)(1), ימסור המבקש לרשות הרישוי את המסמכים שנדרשו כאמור בסעיף קטן (ד)(2) או (ד)(3), ככל שנדרשו, וכן תצהיר מאומת כדין לפי הוראות סעיף קטן (ו); המבקש ימסור את המסמכים והתצהיר כאמור בתום התקופה האמורה בסעיף קטן (ד) או (ד)(1), או לאחר שרשות הרישוי הודיעה לו, לפי הוראות סעיף קטן (ד), על המסמכים והתנאים הנדרשים לפי העניין; ואולם רשאי המבקש למסור את המסמכים והתצהיר כאמור עד תום 120 ימים מתום התקופות האמורות, ובלבד שלא יעסוק בעסק בטרם הגיש את התצהיר כאמור.
- (1) (ו) תצהיר כאמור בסעיף קטן (ה) יוגש בטופס שיקבע שר הפנים, ובו יצהיר המבקש –
 - (א) כי מתקיימים בעסק או במבקש, לפי העניין, התנאים למתן הרישיון שפורסמו במפרט האחד או לצד המפרט האחד לפי הוראות סעיף 2ג7, התנאים כאמור שדרשה רשות הרישוי לפי סעיף קטן (ד)(3), ככל שדרשה, הוראות לפי חוק זה, וכן עניינים נוספים שקבע שר הפנים בטופס התצהיר;
 - (ב) כי לא מתקיימים הסייגים המונעים מתן היתר מזורז לפי סעיף 2א6;
 - (ג) כי ידועה לו חובתו להבטיח כי התנאים ברישיון שהתנה נותן האישור ושפורסמו במפרט האחד, או לצד המפרט האחד וכן התנאים שדרשה רשות הרישוי כאמור בפסקת משנה (א) יתקיימו בעסק בכל עת.
- (א1) טופס כאמור בפסקה (1) יכלול מידע לעניין המשמעות של הגשת תצהיר כוזב או מסירת פרטים לא נכונים בתצהיר כאמור באותה פסקה או במסמך הנלווה לו.
- (2) המבקש רשאי לציין בתצהירו כי בכל הנגע לענין פלוני שאינו בתחום מומחיותו, תצהירו ניתן בהתאם לאישור שקיבל מאיש מקצוע, ובלבד שצירף לתצהירו אישור זה.
- (1) (ז) הוגשה בקשה להיתר מזורז א', והגיש המבקש את התצהיר ואת המסמכים האמורים בסעיף קטן (ה), ככל שנדרשו, תמסור לו רשות הרישוי אישור בכתב על קבלתם, ויראו את העסק שלגביו הוגשה הבקשה כעסק שניתן לו היתר מזורז א' עד למתן היתר כאמור לפי הוראות פסקה (2), והאישור ישמש אסמכתה לכך.
- (2) רשות הרישוי תיתן למבקש, בתוך חמישה ימים ממועד קבלת התצהיר והמסמכים כאמור בפסקה (1), היתר מזורז א', ותדיע על כך לנותני האישור; להודעת רשות הרישוי כאמור יצורפו העתק מהבקשה ומההיתר המזורז וכל צרופותיהם.
- (1) (1ז) הוגשה בקשה להיתר מזורז ב', יצרף המבקש לבקשה נוסף על המסמכים האמורים בסעיף קטן (ג), את המסמכים הנדרשים מטעם רשות הרישוי שפורסמו

באתר האינטרנט שלה לפי הוראות סעיף 37ג; רשות הרישוי תמסור העתק של הבקשה להיתר עם כל צרופותיה למתני האישור עם קבלתם מהמבקש.

(2) מצאה רשות הרישוי, על פי המידע שהגיש המבקש או על פי מידע נוסף שבידיה כי, על פני הדברים, לא ניתן לתת היתר מזורז ב' לעסק, תודיע על כך למבקש ולמתני האישור בתוך שבעה ימים מיום הגשת הבקשה.

(3) לא הודיעה רשות הרישוי למבקש כאמור בפסקה (2), יחולו לגבי הבקשה להיתר מזורז ב' הוראות סעיף קטן (ד) ו-(1ד), בשינויים המחויבים, ולענין סעיף קטן (ד) גם בשינויים אלה:

(א) ברישה, במקום "בתוך 21 ימים" יקראו "בתוך 14 ימים";

(ב) בפסקה (1), בסופה יקראו "הודיעה רשות הרישוי למבקש כאמור, תמסור רשות הרישוי הודעה על כך גם למתני האישור";

(ג) בפסקה (2), בסופה יבוא "השלים המבקש את המסמכים כאמור, תמסור רשות הרישוי העתק שלהם למתני האישור עם קבלתם מהמבקש".

(4) (א) הוגשה בקשה להיתר מזורז ב', יגיש המבקש לרשות הרישוי גם תצהיר מאומת כדין לפי הוראת סעיף קטן (i); תצהיר כאמור יכול שיוגש עם הגשת הבקשה לקבלת היתר מזורז ב' או עד תום 120 ימים מתום התקופות האמורות בסעיפים קטנים (ד) ו-(1ד), כפי שהוחלו בפסקה (3); עם קבלת התצהיר תמסור רשות הרישוי למבקש אישור בכתב על קבלתו, שבו יצוין מועד סיומה של תקופת הבדיקה כמשמעותה בפסקת משנה (ב).

(ב) רשות הרישוי תמסור למתני האישור הודעה על הגשת התצהיר כאמור בפסקת משנה (א) בצירוף העתק של התצהיר, לא יאוחר משלושה ימים מיום קבלתו מהמבקש, לשם בדיקת הבקשה להיתר מזורז ב'; נותני האישור יבדקו את הבקשה בתוך 49 ימים מהמועד שבו נשלח להם העתק מהתצהיר כאמור (בסעיף זה – תקופת הבדיקה); בהודעה כאמור תצוין רשות הרישוי גם את מועד תחילתה ומועד סיומה של תקופת הבדיקה.

(ג) לא היה באפשרותו של נותן אישור לבדוק את הבקשה להיתר מזורז ב' בתוך תקופת הבדיקה בשל כך שהתצהיר הגיע לידיו בחלוף יותר מ-14 ימים מיום שנשלח אליו, יודיע על כך נותן האישור לרשות הרישוי ותקופת הבדיקה תוארך ב-14 ימים; הוארכה תקופת הבדיקה כאמור, תודיע על כך רשות הרישוי למבקש.

(5) הגיש המבקש את המסמכים כאמור בפסקה (1), את המסמכים כאמור בסעיף קטן (ד) כפי שהוחל בפסקה (3), וכן את התצהיר כאמור בפסקה (4), יראו את העסק שלגביו הוגשה הבקשה לקבלת היתר מזורז ב' כעומד בתנאים הנדרשים מטעם רשות הרישוי לשם קבלת היתר כאמור.

(6) (א) נותן אישור שאינו מסכים למתן היתר מזורז לעסק, רשאי להודיע לרשות הרישוי ולמבקש, בתוך תקופת הבדיקה, על אחד מאלה:

(1) כי הוא מתנגד למתן היתר מזורז ב' לעסק;

(2) כי היתר מזורז ב' יינתן לעסק רק אם יתקיימו בעסק תנאים מסוימים שיפרט בהודעה, ובלבד שתנאים אלה הם תנאים שפורסמו במפרט האחיד או לצד המפרט האחיד או שהם נדרשים לפי הוראות חוק זה.

(ב) על אף האמור בפסקת משנה (א), ראה נותן האישור כי העסק אינו עומד בתנאי לקבלת היתר מזורז ב', ואולם אין בהפעלת העסק בהעדר התנאי כאמור כדי להביא לפגיעה ממשית במטרות החוק לפי סעיף 1(א), רשאי הוא להודיע לרשות הרישוי ולמבקש, עד תום תקופת הבדיקה, כי הוא מסכים למתן היתר מזורז ב' לאותו עסק, ובלבד שהמבקש יתקן את הליקוי בתוך תקופת ההיתר המזורז, במועד שיקבע נותן האישור באותה הודעה.

(7) מסר נותן האישור לרשות הרישוי, בתוך תקופת הבדיקה, הודעה כאמור בפסקה (6), תודיע רשות הרישוי למבקש על דחיית הבקשה להיתר מזורז ב', או על חובתו לקיים את התנאים שנקבעו בהודעת נותן האישור לשם קבלת היתר מזורז ב', או לאחר מתן היתר מזורז ב', לפי העניין.

(8) נתנו כל נותני האישור שאישורם נדרש לשם מתן היתר מזורז ב' לעסק מסוים, את הסכמתם למתן ההיתר המזורז, בתוך תקופת הבדיקה, תינתן רשות הרישוי לבעל העסק את ההיתר המזורז, בתוך חמישה ימים מהמועד שבו ניתנה לה ההסכמה

כאמור ותודיע על כך לנותני האישור; להודעת רשות הרישוי כאמור יצורפו העתק מהבקשה ומההיתר המזורז וכל צרופותיהם; לענין זה, יראו הודעה של נותן אישור כאמור בפסקה (6)(ב), כהסכמה למתן ההיתר המזורז.

(9) חלפה תקופת הבדיקה ולא נמסרו הודעות כאמור בפסקה (6)(א) מטעם נותני האישור שאישורם נדרש לשם מתן היתר מזורז ב' לעסק מסוים, כולם או חלקם, יראו את העסק שלגביו הוגשה הבקשה להיתר מזורז ב', כעסק שניתן לו היתר מזורז ב' ביום שבו הסתיימה תקופת הבדיקה; עד למתן היתר כאמור לפי הוראות פסקה (10), ישמש האישור על קבלת התצהיר שניתן למבקש לפי הוראות פסקה (4)(א) אסמכתה לכך.

(10) התקיים האמור בפסקה (9), תיתן רשות הרישוי למבקש היתר מזורז ב', בתוך חמישה ימים מתום תקופת הבדיקה ותודיע על כך לנותני האישור; להודעת רשות הרישוי כאמור יצורפו העתק מהבקשה ומההיתר המזורז וכל צרופותיהם.

(ח) בקשה לקבלת היתר מזורז לעסק, שהוגשה לפי הוראות סעיף זה, יראו אותה כבקשה לקבלת רישיון לפי חוק זה לאותו עסק וחולו עליה ההוראות החלות על בקשה לקבלת רישיון, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה או לפיו; ניתן היתר מזורז לפי סעיף זה לאותו עסק, יימשכו ההליכים לבדיקת הבקשה לקבלת הרישיון לגביו.

(ט) נכלל עסק בצו כאמור בסעיף קטן (א), לא יהיה ניתן להגיש לגביו בקשה לקבלת רישיון או היתר זמני לפי חוק זה במקום בקשה לקבלת היתר מזורז, אלא אם כן מתקיימים לגבי העסק הסייגים למתן היתר מזורז לפי סעיף 2א6 או שיש מניעה אחרת להגשת בקשת היתר מזורז לפי הוראות חוק זה.

(י) מתן היתר מזורז לפי סעיף זה אינו טעון אישור מאת נותני האישור, גם אם אישורם נדרש לצורך מתן רישיון או היתר זמני לאותו עסק, ואולם אין בכך כדי לגרוע מסמכויותיהם האחרות של נותני האישור לפי חוק זה, לגבי אותו עסק, ובכלל זה סמכויותיהם לפי סעיפים 7 ו-17, והכל בכפוף להוראות לפי סעיפים 17 ו-18.

(יא) לענין ההיתר המזורז, יראו את התנאים שנקבעו במפרט האחד לפי הוראות סעיף 1א7(א) המתייחסים לעסק מסוג כתנאים בהיתר המזורז.

(א) על אף האמור בסעיף 1א6, לא יינתן היתר מזורז לעסק אם הובא לידיעת רשות הרישוי כי מתקיים אחד מאלה, בתחום רשות הרישוי:

סייגים למתן היתר 2א6.
מזורז [תיקון: תשע"א,
תשע"ח-2]

(1) בעת הגשת הבקשה המבקש או העסק פועל בלא רישיון או היתר זמני בניגוד להוראות סעיף 4;

(2) היתר מזורז שניתן לעסק, למבקש, למי ששולט בעסק או במבקש או למי שנשלט על ידי מי מהם, בוטל לפי סעיפים 17(ה) או 17(ד), בשלוש השנים שקדמו להגשת הבקשה;

(3) מתנהל נגד העסק או המבקש הליך פלילי או מינהלי לפי חוק זה, למעט הליך כמפורט להלן:

(א) הליך בקשר לעבירה מינהלית או עבירת קנס שלא הוגש בשלה כתב אישום לפי סעיף 15 לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985, או לפי סעיף 228(ד) לחוק סדר הדין הפלילי, לפי הענין;

(ב) הליך להטלת עיצום כספי לפי פרק ב'1;

(4) העסק, המבקש, מי ששולט בעסק או במבקש או מי שנשלט על ידי מי מהם, הורשע בעבירה לפי חוק זה, בשלוש השנים שקדמו להגשת הבקשה; ולענין הרשעה בעבירת קנס – רק אם הורשע לאחר שהוגש בשל העבירה כתב אישום לפי סעיף 228(ד) לחוק סדר הדין הפלילי;

(5) בשנתיים שקדמו להגשת הבקשה, התקיים לגבי העסק, המבקש, מי ששולט בעסק או במבקש או מי שנשלט על ידי מי מהם, שלוש פעמים לפחות, האמור בפסקת משנה (א) או (ב) שלהלן או בשתיהן יחד, למעט לענין עסק כאמור בפסקה (6):

(א) נמסרה דרישה לתשלום עיצום כספי, בקשר להפרת תנאי מתנאי רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או בקשר להפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה;

(ב) נמסרה הודעת תשלום קנס או הודעה על הטלת קנס מינהלי, בקשר להפרת תנאי מתנאי רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או בקשר להפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, למעט הודעה כאמור שנמסרה בשל

עבירת קנס שעניינה הפרת הוראה כאמור שנקבעה בחוק עזר שהתקינה רשות מקומית, והתקיים אחד מאלה:

- (1) הקנס שולם;
- (2) חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הקנס או להגשת הודעה על בקשה להישפט ולא הוגשה בקשה או הודעה כאמור או שנדחתה בקשה לביטול הקנס;
- (6) התקיים בעסק שהוא סניף ברשת שיש לה יותר מעשרה סניפים בתחומי אותה רשות רישוי, בשנתיים שקדמו להגשת הבקשה, לגבי העסק, המבקש, מי ששולט בעסק או במבקש או מי שנשלט על ידי מי מהם, אחד מאלה:
 - (א) שלוש פעמים לפחות האמור בפסקה (5)(א);
 - (ב) שש פעמים לפחות האמור בפסקה (5)(ב) או האמור בפסקה (5)(א) ו-(ב) יחד.

(1א) בתקופה של שלוש שנים מיום שפורסם מפרט אחיד לגבי סוג עסק מסוים –

- (1) הוראות סעיף קטן (א)(1), לרבות כפי שהוחלו בסעיפים 6(ג)(3), 6א(א)(1)(2), 3א6(ה), לא יחולו לגבי אותו סוג עסק;
 - (2) הוראות סעיף קטן (א)(4), לרבות כפי שהוחלו בסעיפים 6(ג)(3), 6א(א)(1)(2), 3א6(ה), יחולו לגבי אותו סוג עסק רק אם ההרשעה כאמור באותו סעיף קטן היתה בשל עיסוק בלא רישיון או היתר זמני בעסק טעון רישוי.
- (ב) בסעיף זה –

”הורשע” – לרבות מי שבית המשפט קבע כי ביצע את העבירה;

”המבקש” – כמשמעותו בסעיף 1א6;

”רשת” – אישיות משפטית האחראית להספקת טובין דומים או שירותים דומים או עוסקת באותו סוג עיסוק, בשני מקומות לפחות שלהם סימני היכר זהים או דומים (בפסקה זו – סניפים), והכול ובלבד שפעולות אלה נעשות בסניפים לפי אותה מדיניות או קווים מנחים;

”שליטה” – כהגדרתה בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ”א–1981, בשינויים המחויבים.

- רישוי על יסוד תצהיר [תיקון: תשע”ח-2]
- 3א6. (א) שר הפנים, בהסכמת כל אחד מהשרים שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו ובכפוף להוראות סעיף קטן (ב), רשאי לקבוע, בצו, סוגי עסקים טעוני רישוי שרשות הרישוי תיתן להם רישיון על יסוד תצהיר שהגיש מבקש הרישיון (בסעיף זה – המבקש), לפי הוראות סעיף זה (בסעיף זה – רישיון על יסוד תצהיר); ואולם בצו כאמור לא ייקבעו סוגי עסקים שרישיון על יסוד תצהיר כאמור עלול לפגוע במטרות המפורטות בסעיף 1(א).
- (ב) קביעת עסק מסוג העסקים המפורטים בסעיפים 2 עד 3 כטעון רישוי, בצו לפי סעיף קטן (א), טעונה גם הסכמת כל אחד מהשרים שמתן רישיון לעסק מאותו סוג טעון אישור מטעמו לפי סעיפים אלה, ויחולו לגבי אותו עסק הוראות הסעיפים האמורים החלים לענין אותו סוג עסק, בשינויים המחויבים.
- (ג) על בקשה לקבלת רישיון על יסוד תצהיר יחולו הוראות סעיף 1א6(ג) עד (ו), בשינויים המחויבים.
- (ד) (1) הגיש המבקש את התצהיר ואת המסמכים האמורים בסעיף 1א6(ג) עד (ו), כפי שהוחלו בסעיף קטן (ג), תמסור לו רשות הרישוי אישור בכתב על קבלתם, ויראו את העסק שלגביו הוגשה הבקשה כעסק שניתן לו רישיון עד למתן רישיון לפי הוראות פסקה (2), והאישור ישמש אסמכתה לכך.
- (2) רשות הרישוי תיתן למבקש, בתוך חמישה ימים ממועד קבלת התצהיר והמסמכים כאמור בפסקה (1), רישיון, ותודיע על כך לנותני האישור; להודעת רשות הרישוי יצורפו העתק מהבקשה ומהרישיון וכל צרפותיהם.
- (ה) הוראות סעיפים 2א6, 7ב1(ה) ו-7ד1(1) יחולו, בשינויים המחויבים, על הגשת תצהיר לפי סעיף זה ועל רישיון על יסוד תצהיר שניתן לפי סעיף זה.
- (ו) נכלל עסק בצו כאמור בסעיף קטן (א), לא יהיה ניתן להגיש לגביו בקשה לקבלת רישיון או היתר זמני לפי חוק זה במקום בקשה לרישיון על יסוד תצהיר, אלא אם כן מתקיימים לגבי העסק הסייגים למתן היתר מזורז לפי סעיף 2א6 או שיש מניעה אחרת להגשת בקשה לרישיון על יסוד תצהיר לפי הוראות חוק זה.
- (ז)

מתן רישיון על יסוד תצהיר לפי סעיף זה אינו טעון אישור מאת נותני האישור, גם אם אישורם נדרש למתן היתר זמני לאותו עסק, ואולם אין בכך כדי לגרוע מסמכויותיהם האחרות של נותני האישור לפי חוק זה, לגבי אותו עסק, ובכלל זה סמכויותיהם לפי סעיפים 7 ו-17, והכול בכפוף להוראות לפי סעיפים 17 ו-18.

6ב. (א) לבקשה לרישיון, להיתר זמני או להיתר מזורז יצורפו תרשים סביבה, מפה מצבית ותכנית עסק, כפי שיקבע שר הפנים; בתקנות לפי סעיף זה, רשאי השר לקבוע בין היתר, מהם תרשים סביבה, מפה מצבית ותכנית עסק, את הפרטים שיש לכלול בכל אחד מהם ואת קנה המידה שלהם.

מסמכי הבקשה
[תיקון: תשנ"ח-2,
תשנ"ח-2]

(ב) המסמכים המפורטים בסעיף קטן (א) יערכו ויחתמו בידי בעל מקצוע ששר הפנים הסמיכו לכך בהתאם להוראות סעיף זה.

(ג) שר הפנים יקבע את המקצועות לענין סעיף זה ורשאי הוא לקבוע בתקנות את ההכשרה המקצועית, הכישורים והניסיון המקצועי הנדרשים מבעלי המקצועות.

פורסמה הסמכת בעלי מקצוע, לפי סעיף 6ב(ב) המסמיכה מהנדסים ואדריכלים מוסמכים לחתום על תרשים סביבה, מפה מצבית ותכנית עסק (י"פ תשס"א, 818).

(ד) שר הפנים רשאי לקבוע סוגי עסקים טעוני רישוי שלא יידרשו לצרף לבקשה כאמור בסעיף קטן (א) את המסמכים האמורים באותו סעיף קטן, כולם או חלקם.

6ג. (א) בסעיף זה ובסעיף 6ד –

מסמכי בקשה
נוספים לפי
קביעת שרים [תיקון:
תשנ"ח-2, תשנ"ח-2]

"מסמכים נוספים" – לרבות אישורים, דוחות, חוות דעת, תכניות ותרשימים;

"השרים" – השרים המנויים בסעיף 1(ב), כל אחד לענין העסקים שקביעתם כעסק טעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו.

(ב) (1) שר הפנים וכן השרים בהסכמת שר הפנים, רשאים לקבוע מסמכים נוספים על אלה האמורים בסעיף 6ב שיש לצרף לבקשה לרישיון, להיתר זמני או להיתר מזורז ואת הפרטים שיש לכלול בהם.

(2) עמדת שר הפנים תינתן בתוך 45 ימים מיום פניית השר אליו; לא העביר שר הפנים את עמדתו בתוך המועד האמור, יראו כאילו נתן שר הפנים את הסכמתו.

(ג) שר הפנים, בהסכמת שר התחבורה, יקבע מסמכים נוספים שיש לצרף לבקשה לרישיון, להיתר זמני או להיתר מזורז לגבי עסק שיש לו השלכה על בטיחות המשתמשים בדרך או על בטיחות הרכב ואת הפרטים שיש לכלול בהם.

(ד) (1) בתקנות לפי סעיף זה, רשאים שר הפנים או השרים בהסכמת שר הפנים, הכל לפי הענין, או שר הפנים בהסכמת שר התחבורה, לקבוע כי המסמכים הנוספים יערכו ויחתמו בידי מי שקבעו; קבעו כי מסמכים נוספים יערכו ויחתמו בידי בעלי מקצועות, יקבעו את המקצועות ורשאים הם לקבוע את ההכשרה המקצועית, הכישורים והניסיון המקצועי הנדרשים מבעלי המקצוע.

(2) הותקנו תקנות לפי פסקה (1) סיפה, יערכו ויחתמו המסמכים הנוספים בידי בעל המקצוע שיסמך לכך שר הפנים או השרים בהסכמת שר הפנים או שר הפנים בהסכמת שר התחבורה, הכל לפי הענין.

7ד. רשות הרישוי או נותן האישור, רשאים לדרוש ממגיש הבקשה לרישיון, להיתר זמני או להיתר מזורז, מסמכים נוספים שלא נקבעו לפי סעיף 6ג הדרושים לדעתם לצורך בדיקת הבקשה, ורשאים הם לדרוש כי המסמכים האמורים יערכו ויחתמו בידי מי שנקבע בסעיף 6ג לפי הענין והכל בכפוף להוראות סעיפים 17 ו-37.

מסמכים נוספים
לפי דרישת רשות
הרישוי או נותן
הרישוי [תיקון:
תשנ"ח-2, תשנ"ח-2]

6ה. (א) רשות הרישוי או נותן האישור יתנו, לבקשת פונה, חוות דעת מקדמית, על התאמת עסק מוצע לדרישות החוק והתקנות אשר בתחום סמכותם של רשות הרישוי או נותן האישור, ועל התנאים המוקדמים שיש לקיימם לפני שיינתן אישור, רשיון או היתר זמני, לעסק המוצע.

חוות דעת
מקדמית [תיקון:
תשנ"ח-2]

(ב) (1) לבקשה לחוות דעת מקדמית, יצורפו המסמכים המפורטים בסעיף 6ב; ואולם רשאים רשות הרישוי או נותן האישור לפטור פונה מהגשת מסמך לפי סעיף 6ב, אם אינו דרוש למתן חוות הדעת המקדמית.

(2) רשות הרישוי או נותן האישור רשאים לדרוש מסמכים נוספים הדרושים להם לצורך מתן חוות הדעת המקדמית.

16. רשות הרישוי או נותן האישור רשאים להסתייע בבעלי מקצוע שקיבלו הסמכה לפי חוק זה, שאינם עובדי מדינה או עובדי הרשויות המקומיות, לענין עמידתו של עסק בתנאים שנקבעו לפי סעיף 7 ובדרישות החוק והתקנות החלים עליו.

בדיקות עזר [תיקון:
תשנ"ח-2]

(א) רשות הרישוי או נותן אישור רשאים להתנות את מתן הרישוי, ההיתר הזמני, ההיתר המזורז או האישור, לפי העניין, בתנאים שיש לקיימם לפני שיינתן הרישוי, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז (בחוק זה – תנאי מוקדם), או להתנות את הרישוי, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז (בחוק זה – תנאי ברישוי), ורשאים הם להוסיף תנאים לרישוי, להיתר זמני או להיתר מזורז שניתן (בחוק זה – תנאי נוסף ברישוי), והכל כדי לקדם את מטרות הרישוי ובכפוף להוראות לפי סעיפים 1ג7 ו-1ג7.

(1א) תנאים כאמור בסעיף קטן (א) לגבי עסק מסוים, שבמפרט האחיד נקבעו תנאים לגבי עסקים מסוגו, ייקבעו רק על ידי שינוי במפרט האחיד או בדרך הקבועה בסעיף 3ג7, אלא אם כן חל שינוי בדיון המחייב שינוי בתנאי רישוי העסק, או אם גורם מוסמך ארצי קבע תנאי כאמור בהתקיים אחד מאלה:

(1) קיים חשש משמעותי לשלום הציבור, לבריאות או לבטיחות או קיימת סכנה לפגיעה באיכות הסביבה או הפרעה בלתי סבירה לאדם פלוני או לציבור;

(2) נתגלו או נוצרו עובדות או נסיבות חדשות לגבי העסק או סביבתו או לגבי טכנולוגיות משמשות בו, המחייבות שינוי דחוף בדרישות הרישוי לשם השגת מטרות חוק זה.

(2א) קבע גורם מוסמך ארצי תנאי כאמור בסעיף קטן (1א), תהא תחילת תוקפו של התנאי במועד שיקבע בהתחשב בנסיבות קביעתו, בהחלטה מנומקת ובכתב.

(3א) התקיים האמור בפסקה (1) שבסעיף קטן (1א), רשאי גם מי שגורם מוסמך ארצי הסמך לעניין זה, בתחום המחוז שבו נמצא העסק, לקבוע תנאי נוסף לעסק לתקופה שיקבע ושלא תעלה על 60 ימים מיום קביעתו, אלא אם כן התנאי בוטל או הוארך על ידי הגורם המוסמך הארצי, ובלבד שלא יעשה כן יותר מפעם אחת בשל אותן נסיבות; נקבע תנאי נוסף כאמור, רשאי גורם מוסמך ארצי לבטלו, לשנותו או להאריך את תוקפו לתקופה שיוורה.

(ב) תוקפו של תנאי נוסף כאמור בסעיף קטן (א), לגבי עסק שלא נקבעו לגביו תנאים במפרט האחיד, כאמור בסעיף 1ג7, יהיה בתום שלוש שנים מיום שהודע עליו לבעל הרישוי, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז, או במועד מוקדם מזה, אם קבע כך גורם מוסמך ארצי, ובהתקיים אחד מהמקרים האמורים בסעיף 4ג7; קביעת מועד מוקדם כאמור תהיה מנומקת ובכתב.

(ג) הוסיף נותן האישור תנאי נוסף ברישוי בהיתר זמני או בהיתר מזורז שניתן, יעביר את ההודעה על התנאי הנוסף לרשות הרישוי וזו תעבירה לבעל הרישוי, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז.

(ד) מבקש או בעל רישוי, היתר זמני או היתר מזורז רשאי לבקש הנמקה לכל תנאי לפי סעיף זה, למעט לתנאי המפרט האחיד ולדרישות רשות הרישוי שנקבעו לפי הוראות סעיפים 1ג7 ו-3ג7.

(ה) בחוק זה, "גורם מוסמך ארצי" – כל אחד מאלה, לפי העניין:

(1) ראש רשות הרישוי שבתחומה נמצא העסק או עובד בכיר אחד מקרב עובדיה שהוא הסמך לעניין זה;

(2) המנהל הכללי של המשרד נותן האישור או לכל היותר שני עובדים בכירים מקרב עובדי משרדו שהוא הסמך לעניין זה;

(3) נציב כבאות והצלה או לכל היותר שני קציני כבאות והצלה בכירים שהוא הסמך לעניין זה;

(4) המפקח הכללי של משטרת ישראל או לכל היותר שני קציני משטרה בכירים שהוא הסמך לעניין זה.

(א) רשיון יינתן לתקופה של 15 שנים.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי שר הפנים –

(1) לקבוע תקופת תוקף קצרה יותר לרישיון של סוג עסקים פלוני, דרך כלל או בנסיבות שיפרט, ובלבד שהתקופה לא תפחת מחמש שנים; ואולם שר הפנים רשאי, מטעמים מיוחדים המצדיקים זאת, לקבוע תקופת תוקף קצרה מחמש שנים, לרישיון של סוג עסקים פלוני;

(2) לקבוע סוגי עסקים שבהעברת הבעלות או השליטה בהם לא יהיו טעונים רישיון חדש לפי חוק זה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאית רשות הרישוי לקבוע תקופת תוקף קצרה יותר לרישיון לעסק, ובלבד שהתקופה לא תפחת, בכל פעם, משנה, ולא תעלה, בכל פעם,

תוקפו של רישיון
א7.
[תיקון: תשל"ד,
תשנ"ח-2, תשע"א,
תשע"ח-2]

על תקופת התוקף שנקבעה לאותו סוג עסקים לפי הוראת סעיף קטן (ב)(1), אם נקבעה; היה העסק זמני מטבעו רשאית רשות הרישוי לקבוע לו תקופה קצרה יותר.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (א), תקופת תוקפו של רישיון שניתן לפי הוראות סעיף 17(ג), לא תעלה על עשר שנים או על התקופה שנקבעה לפי סעיף קטן (ב)(1) או (ג), הקצרה מביניהן.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ב), שר הפנים לא יקבע תקופת תוקף לרישיון שניתן לעסק מסוג שנכלל בצו לפי סעיף 3א6, שהיא קצרה מעשר שנים; ואולם רשאי הוא, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לקבוע תקופת תוקף קצרה מעשר שנים לרישיון של סוגי עסקים שנכללו בצו כאמור, אם התקיימו טעמים מיוחדים המצדיקים זאת.

7א1. שינוי בצו שנקבע לפי חוק זה שהוא אחד מאלה, טעון אישור של ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת:

- (1) קביעת עסק מסוג חדש כעסק טעון רישוי;
- (2) קיצור תקופת תוקף רישיון לסוג עסקים מסוים;
- (3) הוספת מטרה שלשם הבטחתה נקבע העסק כטעון רישוי לפי חוק זה;
- (4) קביעה כי סוג עסקים מסוים טעון הליך רישוי שהדרישות לפיו מחמירות יותר; לענין זה יראו כהחמרת דרישות בהליך רישוי כל אחד מאלה:

(א) ביטול קביעה בצו שלפיה מתן רישיון או היתר לסוג עסק מסוים ייעשה בהליך רישוי מקוצר; ואולם אם נקבע לגבי אותו סוג עסק כי הרישיון או ההיתר יינתנו לו בהליך רישוי מקוצר אחר, שהוא קצר יותר, לא יראו בכך החמרת דרישות לענין הוראות פסקה זו;

(ב) ביטול קביעה בצו שלפיה מתן רישיון או היתר לסוג עסק מסוים ייעשה לפי הוראות סעיף 6(ג) או 6א(1); ואולם אם נקבע לגבי אותו סוג עסק כי הרישיון או ההיתר יינתנו לו בהליך רישוי מקוצר, לא יראו בכך החמרת דרישות לענין הוראות פסקה זו;

לענין פסקה זו, "הליך רישוי מקוצר" – הליך רישוי שנקבע לפי הוראות סעיף 1א6 או סעיף 3א6.

7ב. (א) היתר זמני וקבלת רישיון לאחריו [תיקון: תשל"ד, תשנ"ח-2, תשע"א, תשע"ח-2] (1) רשות הרישוי רשאית לתת לעסק מסוים היתר זמני לעסוק בו לפני שניתן לו רישיון או עד לחידוש רישיונו (בחוק זה – היתר זמני), ובלבד שאין בהפעלת העסק כאמור כדי לגרום לפגיעה משמעותית במטרות החוק לפי סעיף 1(א), והכול בכפוף להוראות סעיף 6(א); רשות הרישוי תקבע את תקופת תוקפו של ההיתר הזמני, והיא רשאית להאריכה לתקופות נוספות, ובלבד שסך התקופות לא יעלה על שנה אחת.

(2) על אף האמור בפסקה (1) –

(א) רשות הרישוי רשאית לתת היתר זמני כאמור באותה פסקה אף אם לא ניתן אישורו של נותן אישור שנקבע בצו לגבי אותו עסק, והכול בהתאם להוראות לפי חוק זה;

(ב) רשות הרישוי רשאית להאריך את תקופת תוקפו של ההיתר הזמני לתקופות נוספות, ובלבד שסך התקופות לא יעלו על שנה אחת נוספת, אם ראתה כי מתקיימות נסיבות המצדיקות זאת, ובכלל זה הנסיבות האמורות בסעיף קטן 1(א)(1).

1א(1) (1) הוגשה בקשה לרישיון לפי חוק זה ונותן האישור לא השיב לבקשה בתוך התקופה שנקבעה לכך, רשאית רשות הרישוי לתת לעסק היתר זמני לתקופה האמורה בסעיף קטן 1(א); לא השיב נותן האישור לבקשה לרישיון עד תום שנה מהמועד שבו ניתן לעסק היתר זמני, רשאית רשות הרישוי להאריך את תקופת תוקפו של ההיתר הזמני לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה אחת נוספת (בסעיף זה – תקופת השנה הנוספת); האריכה רשות הרישוי את תוקפו של ההיתר הזמני לפי הוראות פסקה זו, תפרט בהיתר הזמני שתיתן למבקש את האמור בסעיף קטן 2א(2).

(2) האריכה רשות הרישוי את תוקפו של ההיתר הזמני לפי הוראות פסקה 1(1), ונותן האישור לא השיב לבקשה לרישיון עד תום תקופת השנה הנוספת, תראה רשות הרישוי את העסק שלגביו הוגשה הבקשה כאילו ניתן לו אישור על ידי אותו נותן אישור לשם מתן הרישיון; רשות הרישוי תמסור לנותן האישור הודעה על האמור בפסקה זו לא יאוחר מ-90 ימים לפני תום תקופת השנה הנוספת.

שינוי בצו הטעון אישור של ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת [תיקון: תשע"ח-2]

היתר זמני וקבלת רישיון לאחריו [תיקון: תשל"ד, תשנ"ח-2, תשע"א, תשע"ח-2]

(2א) (1) לא החליטה רשות הרישוי בבקשה לרישיון עד תום השנה הנוספת, בשל כך שנותן האישור לא השיב לבקשה עד אותו מועד כאמור בסעיף קטן (א1), יראו את העסק שלגביו הוגשה הבקשה כעסק שניתן לו רישיון, עד למתן הרישיון לפי הוראות פסקה (2), וההיתר הזמני ישמש אסמכתה לכך.

(2) התקיים האמור בפסקה (1), תיתן רשות הרישוי רישיון לעסק, בתוך חמישה ימים מתום התקופה הנוספת, שתקופת תוקפו תהיה מהמועד שבו ניתן לגבי העסק ההיתר הזמני לראשונה ותודיע על כך לנותני האישור; להודעת רשות הרישוי יצורפו העתק מהבקשה ומהרישיון וכל צרופותיהם.

(3א) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (2א), תקופת תוקפו של היתר זמני לא תעלה על תקופת תוקפו של רישיון שנקבעה לאותו סוג עסק לפי חוק זה.

(4א) רשות הרישוי תודיע לנותני האישור על הארכת תוקפו של היתר זמני לפי סעיף זה.

(ב) היתר זמני יפקע, אף לפני תום תקופת תוקפו, אם לא מולאו התנאים שנקבעו לפי סעיף 7(א), במועד שנקבע לקיומם.

(ג) מצאה רשות הרישוי כי פקע תוקפו של היתר זמני לפני תום תקופת תוקפו, כאמור בסעיף קטן (ב), תודיע על כך לבעל ההיתר הזמני; אין באי מתן הודעה כדי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב).

(א) היתר מזורז יעמוד בתוקפו עד תום 180 ימים ממועד נתינתו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לגבי עסק שבתוך תקופת ההיתר המזורז נמסר לבעליו דוח ליקויים כמשמעותו בסעיף 7ד, רשאים רשות הרישוי או נותן האישור לקבוע כי ההיתר המזורז יעמוד בתוקפו לתקופה נוספת שתקבע בו (בסעיף זה – התקופה הנוספת), שלא תעלה על 90 ימים, אם מצאו כי אף שיש עדיין בעסק ליקויים שפורטו בדוח ובשלהם לא ניתן לתת רישיון לעסק, אין בהם כדי להביא לפגיעה ממשית במטרות החוק לפי סעיף 1(א); קבעו רשות הרישוי או נותן האישור כי ההיתר המזורז יעמוד בתוקפו לתקופה נוספת כאמור, יודיעו על כך למבקש ולנותני האישור הנוספים, לפי העניין; חלפה התקופה הנוספת ולא תוקנו הליקויים כאמור, לא תוארך עוד תקופת תוקפו של ההיתר המזורז.

(1ב) לא יינתן רישיון לעסק אם רשות הרישוי או נותן האישור מצאו בתום תקופת ההיתר המזורז או בתום התקופה הנוספת, כי העסק אינו מקיים את התנאים למתן הרישיון.

(ג) חלפה תקופת ההיתר המזורז או התקופה הנוספת, ולא התקיים לגבי העסק האמור בסעיף קטן (1ב) או (ה) או בסעיף 7ג(1ד), תיתן רשות הרישוי רישיון לאותו עסק, בתוך חמישה ימים מתום תקופת ההיתר המזורז או התקופה הנוספת, לפי העניין, גם בלא אישורם של נותני האישור לפי סעיף 6(א), ויראו את העסק כעסק שניתן לו רישיון, עד למתן הרישיון כאמור, וההיתר המזורז ישמש אסמכתה לכך; ניתן רישיון כאמור, תחל תקופת תוקפו במועד נתינתו של ההיתר המזורז; אין במתן הרישיון בלא אישורם של נותני האישור כאמור כדי לגרוע מסמכויותיהם האחרות לפי חוק זה, לגבי אותו עסק, ובכלל זה סמכויותיהם לפי סעיפים 7ד ו-7, והכול בכפוף להוראות לפי סעיפים 16ג ו-7ד.

(ד) רשות הרישוי תודיע לנותני האישור על מתן רישיון לפי סעיף קטן (ג).

(ה) (1) על אף האמור בסעיף זה, מצאה רשות הרישוי, ביוזמתה או על פי פנייה מאת נותן אישור, או מצא נותן אישור, כי ההיתר המזורז ניתן או הוארך כאמור בסעיף זה על יסוד תצהיר כוזב או מסמכים כוזבים, יודיעו על כך רשות הרישוי או נותן האישור, לפי העניין, לבעל ההיתר המזורז, ורשות הרישוי תודיע על כך גם לנותני האישור, ויראו את ההיתר המזורז כאילו לא ניתן מלכתחילה, ובלבד שנתנו לבעל ההיתר המזורז הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(2) ניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן זה, ייפסקו ההליכים למתן הרישיון לאותו עסק על סמך הבקשה שהוגשה להיתר המזורז, כאמור בסעיף 16א(נ).

(א) רשות הרישוי רשאית לבטל או להתלות רישיון או היתר מיוזמתה היא או מיוזמת נותן האישור.

(ב) (1) לא יבוטל רישיון או היתר מיוזמתה של רשות הרישוי אלא לאחר התייעצות עם נותן אישור המופקד על קיום מטרה מן המטרות האמורות בסעיף 1(א) שאי קיומה משמש עילה לביטול.

(2) (א) פנה נותן אישור לרשות הרישוי בבקשה כי רישיון או היתר שניתן לעסק יבוטל, תפעל רשות הרישוי לקיום ההליכים הנדרשים לביטול הרישיון או ההיתר כאמור בסעיף זה, ותעדכן את נותן האישור בדבר התקדמות

תוקפו של היתר
מזורז, קבלת
רישיון לאחריו
ובטלות היתר
מזורז [תיקון: תשע"א,
תשע"ח-2]

ביטול רישיון, היתר ג.
זמני או היתר
מזורז [תיקון:
תשנ"ח-2, תשע"א,
תשע"ז, תשע"ח-2]

ההל"ך בתוך 30 ימים ממועד פנייתו אליה, ואם ניתן לגבי העסק צו הפסקה מינהלי כאמור בסעיף 20 – בתוך 14 ימים ממועד הפניה כאמור.

(ב) בחלוף התקופה כאמור בפסקת משנה (א), רשאי נותן האישור, לאחר שבחן את ההליכים שנקטה רשות הרישוי כאמור באותה פסקה, לבטל בעצמו את הרישיון או ההיתר שניתן לעסק.

(ג) הוראות פסקה זו לא יחולו על היחידה לרישוי מפעלים ביטחוניים האמורה בסעיף 29ב.

(ג) לא יבוטל רישיון או היתר זמני אלא לאחר שניתנה לבעל הרישיון או ההיתר הזמני הזדמנות להשמיע טענותיו.

(ד) בוטל רישיון או היתר לפי סעיף זה, ישלחו רשות הרישוי או נותן האישור, לפי העניין, בתוך שבעה ימים ממועד החלטה על הביטול, הודעה על כך לבעל הרישיון או ההיתר, ורשות הרישוי תשלח הודעה כאמור גם לנותני האישור; ביטול הרישיון או ההיתר יכנס לתוקפו בתום 30 ימים מיום ההודעה כאמור.

(1ד) (1) (א) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ד), מצא נותן אישור בתקופת תוקפו של היתר מזורז כי התקיים אחד מאלה, רשאי הוא להודיע לרשות הרישוי ולמבקש על ביטול אישורו להיתר המזורז, ובלבד שניתנה לבעל ההיתר המזורז הזדמנות להשמיע את טענותיו:

(1) הופר או חדל להתקיים תנאי מהתנאים שניתנו לפי סעיף 7 לעניין ההיתר המזורז ונותן האישור סבר כי מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה של ההפרה יש לבטל את ההיתר המזורז;

(2) חלו בעסק שינויים מהותיים מהמצב שהוצג במסמכים שהוגשו כאמור בסעיף 1א6;

(3) לבעל ההיתר המזורז נמסרה דרישה לתיקון ליקויים לפי סעיף 8ד, והליקויים לא תוקנו בהתאם לדרישה.

(ב) הודיע נותן האישור לרשות הרישוי על ביטול אישורו כאמור בפסקת משנה (א), תבטל רשות הרישוי את ההיתר המזורז באופן מיידי; לא ביטלה רשות הרישוי את ההיתר, רשאי נותן האישור לבטל את ההיתר בעצמו; מצאה רשות הרישוי מיוזמתה כי התקיימו לגבי העסק אחת מהנסיבות הקבועות באותה פסקת משנה, רשאית היא לבטל את ההיתר המזורז באופן מיידי, ובלבד שניתנה לבעל ההיתר המזורז הזדמנות להשמיע את טענותיו; התקבלה החלטה על ביטול היתר מזורז לפי הוראות פסקת משנה זו, יודיעו על כך רשות הרישוי או נותן האישור, לפי העניין, לבעל ההיתר המזורז והביטול יכנס לתוקפו מיד עם מתן ההודעה כאמור.

(ג) שר הפנים, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע נסיבות נוספות שבהתקיימן יהיה ניתן לבטל את ההיתר המזורז כאמור בפסקה זו.

(2) ביטלה רשות הרישוי היתר מזורז לפי הוראות פסקה (1), יפסקו ההליכים למתן הרישיון לאותו עסק על סמך הבקשה שהוגשה להיתר המזורז, כאמור בסעיף 1א6(ח).

(3) מצאה רשות הרישוי מיוזמתה או על פי פנייה של נותן האישור כי קיימים טעמים אחרים מאלה המנויים בפסקה (1) לביטול היתר מזורז, יחולו לעניין הביטול הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ד), בשינויים המחויבים.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיפים 16, 17 ו-20 עד 23.

(א) נותני האישור יפרסמו, בדרך שנקבעה לפי סעיף 27ג, מפרט המאחד את כל המסמכים והתנאים הנדרשים מטעמם לפי סעיפים 6ד ו-7, לפי סוגי עסקים (בחוק זה – המפרט האחד), ורשאים הם לקבוע מסמכים או תנאים שונים לאזורים שונים בארץ או לעסקים שמתקיימות בהם נסיבות מיוחדות אחרות המצדיקות זאת.

(1א) הוראות סעיפים 126ב עד 126ד לחוק הרשות הארצית לכבאות והצלה, התשע"ב–2012, יחולו לגבי המפרט האחד, בשינויים המחויבים, לעניין המטרה המניה בסעיף 1(א)(7).

(ב) שר הפנים, לאחר התייעצות עם נותני האישור ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, יקבע הוראות לעניין אופן הכנתו של המפרט האחד, לרבות לעניין אופן השינוי, ההוספה והגרעיה של המסמכים והתנאים הכלולים בו.

(ג) (1)

המפרט האחד
[תיקון: תשע"א,
תשע"ב, תשע"ח]

על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), רשאי שר הפנים, בהסכמת כל אחד מן השרים שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, ביוזמתו או לפי בקשתו של שר כאמור, לקבוע בצו סוגי עסקים שלגביהם לא יפורסם מפרט אחיד או שלגביהם יפורסם מפרט אחיד חלקי הכולל רק חלק מהמסמכים והתנאים הנדרשים מטעם נותני האישור כאמור בסעיף קטן (א).

(2) בצו כאמור בפסקה (1) יפורט, לצד כל סוג עסק שנקבע בו, נותני האישור שרשאים לדרוש מסמכים ותנאים כאמור בסעיף קטן (א) לגבי אותו סוג עסק, ואם פורסם לגבי מפרט אחיד חלקי – נותני האישור שרשאים לדרוש מסמכים ותנאים נוספים על אלה המפורטים באותו מפרט.

(3) שר הפנים רשאי לקבוע בתקנות הוראות לעניין אופן קביעת המסמכים והתנאים הנדרשים מטעם נותני האישור המפורטים בצו לפי פסקה (1), לגבי סוגי העסקים המפורטים בו, וכן לעניין אופן השינוי, ההוספה והגרעה של המסמכים והתנאים הנדרשים כאמור.

(א) 2ג7. המפרט האחיד יפורסם באינטרנט, בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין", ויועמד לעיון הציבור במשרדי רשויות הרישוי ונותני האישור; שר הפנים רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסומו. פרסום המפרט האחיד ומסמכים ותנאים נוספים [תיקון: תשע"א, תשע"ח]2

(ב) הודעה על פרסום הוראות במפרט אחיד ומועד תחילתן כפי שנקבע במפרט תפורסם ברשומות על ידי המנהל הכללי של משרד הפנים.

(ג) מסמכים ותנאים נוספים על אלה המנויים במפרט האחיד, הנדרשים לפי חוק זה, לרבות לפי סעיפים 6ב, 6ג ו-8 עד 11ב, יפורסמו לצד המפרט האחיד, כפי שיקבע שר הפנים, ואולם אין באי-פרסומם כאמור כדי לפטור מן הדרישה להגישם או למלאם.

(א) 3ג7. המסמכים הנדרשים מטעם רשות רישוי לפי סעיף 6ד, התנאים הנדרשים מטעמה לפי סעיף 7 וכל החלטה או הוראה אחרת מטעמה לפי חוק זה לעניין סוג מסוים של עסקים, לרבות החלטות לפי סעיפים 2א, 8 ו-8א, וחוקי עזר לפי סעיף 11ג, בכל הנוגע לעסקים הכלולים במפרט האחיד, יפורסמו באתר האינטרנט של רשות הרישוי. דרישות רשות הרישוי [תיקון: תשע"א]2

(ב) רשות הרישוי לא תדרוש מסמכים ותנאים כאמור בסעיף קטן (א) שאין פרסום לגביהם באתר האינטרנט.

(א) 4ג7. שונו דרישות הכלולות במפרט האחיד, או דרישות שפורסמו לפי סעיף 3ג7, יחול השינוי לגבי עסק שבמועד השינוי היה לו רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, מתום תקופת הרישיון או ההיתר כאמור או מתום שלוש שנים ממועד השינוי, לפי המוקדם, אלא אם כן קבע גורם מוסמך ארצי מועד אחר, בהתקיים אחד מאלה: תוקפם של שינויים במפרט האחיד ובדרישות רשות הרישוי [תיקון: תשע"א, תשע"ח]2

(1) לשינוי השלכה מועטה על העסק;

(2) התקיים אחד התנאים המנויים בסעיף 7(א1) או (2);

(3) בעל העסק מבקש לערוך את השינוי במועד מוקדם יותר;

(4) ביצוע השינוי בתום תקופת הרישיון או ההיתר אינו סביר בנסיבות העניין, בין השאר בשל העלויות הכרוכות בו או בשל ההליכים הנדרשים לביצועו.

(ב) קביעת גורם מוסמך ארצי כאמור בסעיף קטן (א) תהיה מנומקת ובכתב ותפורסם בדרך האמורה בסעיף 2ג7 או 3ג7, לפי העניין.

(א) 5ג7. המבקש רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה או בעל רישיון או היתר כאמור, הרואה את עצמו נפגע ממסמך או מתנאי שדרשו ממנו רשות הרישוי או נותן אישור לפי חוק זה, לרבות תנאי שנקבע במפרט האחיד, ולמעט תנאי או מסמך שנקבע בחיקוק, רשאי להגיש השגה על כך או על סירוב לתת לו רישיון או היתר לרשות הרישוי או לנותן האישור, לפי העניין. השגה [תיקון: תשע"א]2

(ב) הגשת השגה כאמור בסעיף קטן (א) אינה מתלה את תוקפה של ההחלטה, כל עוד לא החליטו רשות הרישוי או נותן האישור אחרת, לפי העניין.

(ג) שר הפנים יקבע הוראות לעניין השגה לפי סעיף זה, ובכלל זה לעניין אופן הגשתה, הגורם ברשות הרישוי או אצל נותן האישור המוסמך לדון בה, סדרי הדיון בה והמועדים למתן ההחלטה בהשגה.

(ד) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע אגרות לעניין הגשת השגה לפי סעיף זה, לרבות שיעורי האגרה, אופן ומועד תשלומה, הצמדתה ודרכי גבייתה.

(א) 6ג7. רשות רישוי רשאית להקים בתחומה מרכז שירות משותף לכלל נציגי רשות הרישוי המקומית הפועלים מטעם הרשות, שעמדתם נדרשת לשם מתן רישיון או היתר לפי חוק מרכז שירות משותף [תיקון: תשע"ח]2

זה, ולנתני האישור (בסעיף זה – מרכז שירות משותף), כדי לייעל את הליכי הרישוי לפי חוק זה ולסייע לבעלי עסקים טעוני רישוי ולמבקשי רישיון או היתר לפי חוק זה בעניינים אלה, והכול בהתאם לסמכויות הנתונות להם לפי חוק זה:

- (1) מתן שירותי מידע וייעוץ למבקשים לעסוק בעסקים טעוני רישוי בתחום רשות הרישוי, ובכלל זה מתן חוות דעת מקדמית לפי סעיף 6ה;
 - (2) קיום דיון משותף לנציגי הרשות ולנתני האישור כאמור בבקשות שהוגשו לרישיונות או להיתרים, וביצוע ביקורות משותפות בעסקים, לשם בדיקת עמידתם בתנאים למתן רישיונות או היתרים לפי חוק זה;
 - (3) קיום התכנסויות משותפות לנציגי הרשות ולנתני האישור כאמור לשם מסירת דיווחים על שינויים במצבם של עסקים, ליקויים שנמצאו בהם וכן על הליכים מינהליים שננקטו לגבי עסקים טעוני רישוי לפי הוראות חוק זה, ובכלל זה דרישות לתיקון ליקויים, צווי הפסקה מינהליים והליכים לביטול רישיונות או היתרים;
 - (4) קיום הליכי שימוע משותפים בטרם קבלת החלטות בדבר ביטול רישיונות או היתרים לפי חוק זה.
- (ב) במרכז שירות משותף לא יידונו עניינים הנוגעים להליכי רישוי של העסקים האמורים בסעיף 12ב(ט)(4) או (5).
- (ג) נקבע דיון משותף במרכז השירות המשותף, ישלח נציג רשות הרישוי לנתני האישור שהשתתפותם נדרשת באותו דיון את נושאי הדיון, זמן סביר לפני מועד הדיון שנקבע.
- (ד) (1) נמסר לבעל עסק או למבקש רישיון או היתר, במסגרת פעילותו של מרכז השירות המשותף, מידע מאת נציג רשות הרישוי או נותן האישור לגבי תחום שבסמכותם, יוכל בעל העסק או המבקש כאמור להסתמך על המידע בעת הליכי הרישוי לפי חוק זה, ובלבד שאותו מידע נמסר לו בכתב.
- (2) על אף האמור בפסקה (1), נמסר לבעל עסק או למבקש מידע כאמור באותה פסקה מאת עובד רשות הרישוי שהסמיך נותן אישור לפי סעיף 6(א) או מאת נציג רשות הרישוי, רשאי גורם מוסמך מחוזי כהגדרתו בסעיף 8ד(ה)(3), או גורם מוסמך ארצי כאמור בפסקה (1) להגדרה "גורם מוסמך ארצי" שבסעיף 7(ה), לפי העניין, לשנות מההנחיות שניתנו במסגרת המידע שנמסר כאמור, בהתקיים נסיבות המחייבות זאת, ובלבד שהגורם המוסמך כאמור הודיע על כך לבעל העסק או למבקש בתוך זמן סביר מיום שנודע לו על המידע שנמסר.
- (ה) הוקם מרכז שירות משותף –
- (1) תקבע רשות הרישוי, בשיתוף עם נותני האישור המשתתפים בו, את היקף העבודה של מרכז השירות, בהתחשב במספר העסקים הפועלים בתחומה של הרשות ובמספר הבקשות לרישיונות או להיתרים המוגשות לרשות בכל שנה בממוצע;
- (2) יפעל נותן האישור ככל האפשר כדי להשתתף בפעילות מרכז השירות במספר ימים ושעות שיהיה בהם כדי לתת מענה מספק לעסקים הפועלים בתחום רשות הרישוי או המבקשים לפעול בתחומה, כפי שנקבע לפי פסקה (1), ורשאי נותן האישור לפעול כאמור גם באמצעות עובד אותה רשות רישוי שהסמיך נותן האישור לפי סעיף 6(א).
- (ו) (החל מיום 1.1.2020):
- (1) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (ה), הוקם מרכז שירות משותף על ידי רשות מקומית שמספר תושביה עולה על 100,000, יהיה על נותן האישור להשתתף בפעילות מרכז השירות המשותף 12 פעמים בשנה לכל הפחות, במועדים שיתאמו עמו מראש (בסעיף זה – חובת ההתייצבות), ורשאי נותן האישור להסמיך, לפי הוראות סעיף 6(א), עובד מעובדי אותה רשות רישוי שישתתף בפעילות מרכז השירות המשותף במקומו; נותן האישור יהיה רשאי שלא להשתתף בפעילות מסוימת במרכז השירות שנקבעה, בהתקיים נסיבות דחופות ובלתי צפויות, ואם הודיע על כך מראש, בהודעה מנומקת, לנציג רשות הרישוי במרכז השירות המשותף.
- (2) הוראות פסקה (1) לענין חובת ההתייצבות, לא יחולו לגבי נותן אישור שביקש להסמיך, לפי הוראות סעיף 6(א), עובד מעובדי רשות הרישוי שישתתף במקומו במרכז השירות המשותף, ורשות הרישוי לא נתנה את הסכמתה להסמכת העובד כאמור.
- (3) ראש רשות מקומית כאמור בפסקה (1) שהוקם בתחומה מרכז שירות משותף, יודיע על כך לשר הפנים.

(4) ראה שר הפנים כי הוקמו 25 מרכזי שירות משותפים, שבהם חלה על נותני האישור חובת התייצבות במרכז השירות המשותף כאמור בפסקה (1), רשאי הוא לקבוע הוראות לעניין חובת ההתייצבות כאמור, לרבות תנאים וסייגים לאותה חובה.

(5) בסעיף קטן זה, "רשות מקומית שמספר תושביה עולה על 100,000" – לרבות מספר רשויות מקומיות המקיימות ביניהן שיתוף פעולה לשם הפעלתו של מרכז שירות משותף, ומספר התושבים בכול יחד עולה על 100,000.

[תיקון: תשנ"ח-2, תשס"ה] 7.ד. (בוטל).

[תיקון: תשנ"ח-2, תשס"ה] 7.ה. (בוטל).

עסקים טעוני רישיון 8. לפי חיקוק אחר [תיקון: תשנ"ח-2, תשע"א] עסק טעון רישיון שנקבעה לו חובת רישיון בחיקוק אחר, רשאית רשות הרישוי שלא לתת לו את הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז לפי חוק זה כל עוד לא הורשה העסק לפי החיקוק האחר; ורשאי שר הפנים לקבוע בצו סוגי עסקים שלא יינתן עליהם רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה כל עוד לא הורשה העסק לפי החיקוק האחר.

עסק שעוסקים בו 8.א. במלאכה טעונה רישיון [תיקון: תשל"ז, תשנ"ח-2, תשע"א] רשות הרישוי לא תתן רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה לעסק שעוסקים בו במלאכה טעונה רישיון לפי חוק רישיון בעלי מלאכה, תשל"ז-1977, אלא אם נתמלאו בבעל העסק התנאים הקבועים בחוק האמור והתקנת על פיו.

קיום תכליות דיני התכנון והבנייה 1.א8. (א) רשות הרישוי לא תיתן רישיון או היתר לעסק שאינו מקיים את דיני התכנון והבנייה, ואולם רשאית היא לתת רישיון או היתר כאמור אם סברה כי אין בהפרת דיני התכנון והבנייה בעסק כדי לפגוע במטרות המפורטות בסעיף 1(א)(1) עד (5) ו-(7) ומהנדס הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה אישר כי אין בהפרה פגיעה מהותית בתכליות דיני התכנון והבנייה, בין השאר בשל טיבה, מיקומה או היקפה של ההפרה; לענין סעיף זה, "פגיעה מהותית בתכליות דיני התכנון והבנייה" – לרבות כל אחד מאלה:

(1) העסק נמצא בבנין שבנייתו טעונה היתר לפי חוק התכנון והבנייה (בסעיף זה – היתר בנייה) שנבנה כולו בלא היתר בנייה או שלא ניתן לגביו אישור לפי סעיף 157א לחוק התכנון והבנייה או תעודת גמר לפי הוראות אותו חוק;

(2) בעסק נעברה עבירה לפי חוק התכנון והבנייה שמתנהל בשלה הליך אכיפה פלילי או מינהלי, ובכלל זה תלוי ועומד בשלה צו הריסה בלא הליך פלילי, צו הפסקה שיפוטי להפסקת שימוש אסור, צו הריסה מינהלי או צו מינהלי להפסקת שימוש, או שניתן בשלה פסק דין, והכול לפי אותו חוק;

(3) הפעלת העסק תהווה שימוש במקרקעין בניגוד לייעוד או לשימוש שנקבע בתכנית;

(4) הפעלת העסק או עמידתו בתנאי הרישיון או ההיתר מתאפשרת בשל עבירה של עבודה אסורה כהגדרתה בסעיף 203א לחוק התכנון והבנייה שנעברה בעסק ושטחה עולה על 15% משטחו של העסק;

(5) העסק פועל או עתיד לפעול בבנין שיותר מ-30% משטחו נבנה בלא היתר בנייה או בניגוד לתנאי היתר כאמור, אף אם החלק שבו העסק פועל או עתיד לפעול נבנה כדין; הוראות פסקה זו לא יחולו אם החלק שבו פועל או עתיד לפעול העסק נבנה כדין, והשטח שנבנה בלא היתר בנייה או בניגוד לתנאי כאמור אינו בבעלות או בשליטתו של העסק שלגביו הוגשה הבקשה לרישיון או להיתר לפי חוק זה;

(6) בעסק נעברה עבירה של עבודה אסורה או שימוש אסור לפי סעיף 243(א) או (ד) לחוק התכנון והבנייה, לפי הענין, ולגבי עבירה של עבודה אסורה – שטחה עולה על 5% משטח העסק או יש בה השפעה מהותית על אופיים של המקרקעין האמורים באותם סעיפים, והכול אלא אם כן העבירה היא במקום הפטור מקבלת אישור הוועדה לשמירת הסביבה החופית בהתאם לסעיף 4(ה) בתוספת השנייה לחוק התכנון והבנייה.

(ב) נתן מהנדס הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה אישור כאמור בסעיף קטן (א) לגבי עסק מסוים, ובכונת רשות הרישוי לתת רישיון או היתר לאותו עסק, תודיע לנותני האישור על קיומה ומהותה של ההפרה לפי דיני התכנון והבנייה בעסק ועל כך שבכונתה לתת לעסק את הרישיון או ההיתר; קיבל נתן האישור הודעה כאמור, רשאי הוא להודיע לרשות הרישוי כי הוא לא נתן את האישור לבקשה לרישיון או להיתר, ובהליכי רישיון למתן היתר מזורז או למתן רישיון על יסוד תצהיר – כי הוא מתנגד למתן הרישיון או ההיתר, אם הוא סבור כי בהפרה לפי דיני התכנון והבנייה יש פגיעה במטרה מהמטרות המפורטות בסעיף 1(א)(1) עד (5) ו-(7) שהוא מופקד על קיומה.

(ג) ניתן רישיון לעסק על סמך קיומו של היתר לשימוש חורג לפי חוק התכנון והבנייה, ובטל ההיתר לשימוש חורג, יבוטל הרישיון.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (א)(3), רשות הרישוי רשאית לתת לעסק היתר זמני עד לקבלת היתר לשימוש חורג שיאפשר את פעילות העסק, בהתקיים התנאים האלה:

(1) העסק פועל במקום שלגביו ניתן בעבר היתר לשימוש חורג לעסקים מסוגו של העסק, ובלבד שבמועד הגשת הבקשה להיתר זמני לעסק, לא חלפה יותר משנה מתום תקופת תקפו של ההיתר לשימוש חורג שניתן לאותו המקום;

(2) הוגשה בקשה להיתר לשימוש חורג לגבי המקום שבו פועל העסק, שתאפשר את פעילות העסק;

(3) מהנדס הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה חיווה את דעתו כי לא צפויה להיות מניעה תכנונית למתן ההיתר לשימוש חורג למקום שבו פועל העסק.

(ה) הוגשה בקשה לרישיון עסק, לענין עסק שהשימוש המבוקש בו הותר בתכנית החלה על המקום שבו הוא עתיד לפעול אך לא הותר בהיתר שניתן לאותו מקום, יודיע על כך מהנדס הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה למנהל המחוז של המשרד להגנת הסביבה שבתחומו נמצא העסק, ומנהל המחוז יהיה רשאי, בתוך 30 ימים מיום שניתנה לו הודעה כאמור, למסור למהנדס הוועדה מידע שיש בידיו הנוגע לאותו העסק ולסביבתו.

(ו) על אף האמור בסעיף 7(א1), נותן אישור או רשות הרישוי, באישור גורם מוסמך ארצי, רשאים לקבוע לעסק שהוגשה לגביו בקשה לרישיון או להיתר ואינו מקיים את דיני התכנון והבנייה תנאים למתן הרישיון או תנאים ברישיון השונים מהתנאים שנקבעו במפרט האחיד, ככל שהדבר נדרש בשל אי-קיום דיני התכנון והבנייה על ידי העסק כאמור.

(ז) אין במתן רישיון או היתר לפי סעיף זה כדי למנוע נקיטת הליכים לפי דיני התכנון והבנייה.

(ח) למונחים בסעיף זה תהיה המשמעות הנודעת להם בחוק התכנון והבנייה.

בעסק שנקבע כטעון רישוי כדי להבטיח את המטרה המנויה בסעיף 1(א)(2), רשאית משטרת ישראל, להשתמש בסמכויותיה לפי חוק זה כדי למנוע מתן רישיון או היתר לעסק, אף אם מתקיימים בעסק או במבקש הרישיון או ההיתר התנאים הנדרשים למתן הרישיון או ההיתר לפי סעיף 7, אם מצאה כי קיימות נסיבות שבשלן אין לתת לעסק או למבקש רישיון או היתר, מטעמים של שלום הציבור או ביטחון, לרבות בשל עברו הפלילי של המבקש.

סירוב למתן רישיון 2א8.
[תיקון: תשע"ח-2]

(א) בסעיף זה ובסעיף 8ג –
"חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות" – חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998;

נגישות לאנשים 8ב.
עם מוגבלות [תיקון: תשס"ה, תשע"א, תשע"ח-2]

"מורשה לנגישות השירות" – כמשמעותו בסעיף 19מא1 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות שהוא עובד של רשות הרישוי או שרשות הרישוי התקשרה עמו לענין זה;
"מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה" – כמשמעותו בסעיף 19מא1 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות שהוא עובד של רשות הרישוי או שרשות הרישוי התקשרה עמו לענין זה;

"מקום ציבורי" – מקום מהמקומות המפורטים בתוספת הראשונה לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, או חלק ממנו, העומד לשימוש כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו;

"שירות ציבורי" – שירות המפורט בתוספת השניה לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, המיועד לכלל הציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו.

(ב) רשות הרישוי לא תיתן רישיון, היתר זמני או היתר מזרז לעסק טעון רישוי שהוא מקום ציבורי או שירות ציבורי, אלא אם כן מצאה רשות הרישוי כי קיומו הוראות הנגישות לפי פרק ה'1 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, על סמך חוות דעת של מורשה לנגישות השירות וחוות דעת של מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה.

(א) בסעיף זה ובסעיף 8ג –
"הוראות הנגישות" – הוראות הנגישות לפי פרק ה'1 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

נגישות לאנשים 8ב.
עם מוגבלות [תיקון: תשס"ה, תשע"א, תשע"ח-2]

"חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות" – חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998;

"מורשה לנגישות השירות" – כמשמעותו בסעיף 19מא1 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

"מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה" – כמשמעותו בסעיף 19מא1 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

”מקום ציבורי” – מקום מהמקומות המפורטים בתוספת הראשונה לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, או חלק ממנו, העומד לשימוש כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו;

”נציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות” – הנציב כהגדרתו בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

”שירות ציבורי” – שירות המפורט בתוספת השניה לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, המיועד לכלל הציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו.

(ב) רשות הרישוי לא תיתן רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לעסק טעון רישוי שהוא מקום ציבורי או שירות ציבורי, אלא אם כן קוימו בעסק הוראות הנגישות; מבקש הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז, לפי העניין, ימציא לידי רשות הרישוי חוות דעת של מורשה לנגישות השירות וחוות דעת של מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה שלפיהן מתקיימות בעסק הוראות הנגישות, ורשאית רשות הרישוי לתת למבקש רישיון, היתר זמני או היתר מזורז על סמך חוות הדעת כאמור.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) –

(1) שר המשפטים, בהסכמת שר הפנים, לאחר התייעצות עם נציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע, בצו, לגבי סוגי עסקים טעוני רישוי שהם מקום ציבורי או שירות ציבורי, כי המבקש יהיה רשאי להמציא לצורך מתן רישיון, היתר זמני או היתר מזורז כאמור באותו סעיף קטן אחד מאלה:

(א) רק אחת מחוות הדעת המנויות בסעיף קטן (ב), ואולם רשאי הוא לקבוע כי אותה חוות דעת תינתן לאחר התייעצות עם מי שמסמך לתת את חוות הדעת האחרת המנויה באותו סעיף קטן, שהמבקש פטור מהגשתה;

(ב) במקום כל אחת מחוות הדעת המנויות בסעיף קטן (ב), תצהיר מאומת כדון ובו הצהיר המבקש כי קוימו בעסק הוראות הנגישות; נקבע כאמור, יחולו על הגשת תצהיר לפי סעיף זה ועל רישיון, היתר זמני או היתר מזורז שניתן על יסוד תצהיר לפי סעיף זה הוראות סעיפים 2א6, 1ב7 ו-1ד7ג(1), בשינויים המחויבים;

(2) המבקש רשאי לבקש מרשות הרישוי שבדיקת קיומן של הוראות הנגישות תיעשה על סמך חוות דעת של מורשה לנגישות השירות ומורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה, שהם עובדים של רשות הרישוי או שרשות הרישוי התקשרה עמם לעניין זה; ביקש המבקש כאמור, תבדוק רשות הרישוי את קיומן של הוראות הנגישות על סמך חוות דעת של מורשים מטעמה כאמור, בתוך תקופה שיקבע שר הפנים, והמבקש ישלם לרשות הרישוי אגרה בעד ביצוע הבדיקה בשיעור שיקבע שר הפנים, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), לעניין בקשה לרישיון לגבי עסק שהוא מקום ציבורי או שירות ציבורי, הנכלל בצו כאמור בסעיף 3א6, מבקש הרישיון יהיה רשאי להמציא לצורך מתן הרישיון תצהיר מאומת כדון לפי סעיף קטן (ג)(1)(ב), אלא אם כן העסק הוא מסוג ששר המשפטים, בהסכמת שר הפנים, לאחר התייעצות עם נציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, קבע, בצו, שיש להמציא לגבי חוות דעת כאמור בסעיף קטן (ב) או (ג)(1)(א).

(ה) רשות הרישוי רשאית להשתמש בסמכויותיה לפי חוק זה גם כדי להבטיח בעסק את קיום הוראות הנגישות.

(ו) לנציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות או למי שהוא הסמיך לעניין זה, תהיה נתונה הסמכות הנתונה לנותן אישור לביטול רישיון או היתר לפי הוראות סעיף 7ג.

על אף האמור בסעיף 8ב, רשות הרישוי רשאית ליתן היתר זמני לעסק, שלא התקיימו בו הוראות פרק ה' לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, לתקופה שלא תעלה על שנה; בסעיף זה, ”עסק” – עסק טעון רישוי שהוא מקום ציבורי או שירות ציבורי, שהיה קיים ערב תחילתו של פרק ה' לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות; רשות הרישוי רשאית להאריך את ההיתר הזמני האמור לתקופה נוספת, שלא תעלה על 6 חודשים נוספים.

ג8. היתר זמני בלא נגישות [תיקון: תשס"ה]

(א) ערכו רשות הרישוי או נותן אישור, או מי שהם הסמיכו לכך מבין עובדי רשות הרישוי או נותן האישור, לפי העניין (בסעיף זה – עורכי הביקורת), ביקורת בעסק לקביעת תנאים למתן רישיון או היתר לעסק, לשם בדיקת עמידתו בתנאים הנדרשים למתן רישיון או היתר לפי חוק זה, או לשם פיקוח על הוראות לפי חוק זה, ומצאו כי לא מתקיימים לגבי העסק תנאי או הוראה כאמור, ימסרו לבעל העסק, בתוך 30 ימים מהמועד הראשון שבו ביקרו בעסק לשם עריכת הביקורת, הודעה בכתב לפי הוראות סעיף קטן (ג) (בסעיף זה – דוח

ד8. קיום ביקורת בעסק ומתן דרישה לתיקון ליקויים [תיקון: תשע"ח]

ליקויים); דוח הליקויים יימסר בתוך התקופה האמורה אף אם עורכי הביקורת נדרשו לבקר בעסק כמה פעמים לשם עריכת הביקורת.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, רשאי לקבוע סוגי עסקים טעוני רישוי שבשל מורכבותם לא ניתן למסור לבעל העסק דוח ליקויים לגביהם בתוך התקופה האמורה באותו סעיף קטן, ועורכי הביקורת יהיו רשאים למסור את דוח הליקויים לגביהם לבעל העסק בתוך תקופה ארוכה יותר, כפי שיקבע אותו שר; ואולם לגבי עסק שנקבע שיש לפרסם לגביו מפרט אחיד כאמור בסעיף 171, לא תעלה התקופה שיקבע השר כאמור על 90 ימים; נקבע כאמור בפסקה זו, תפורסם על כך הודעה באינטרנט, בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין".

(2) לא קבע השר תקופה ארוכה יותר למסירת דוח הליקויים כאמור בפסקה (1), רשאים עורכי הביקורת להאריך את המועד למסירת הדוח האמור בסעיף קטן (א) ב-15 ימים לכל היותר, אם מצאו כי התקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת.

(ג) בדוח ליקויים יפורטו כל אלה:

(1) התנאים או ההוראות לפי חוק זה שהעסק אינו עומד בהם (בסעיף זה – הליקויים);

(2) המועד האחרון לתיקון הליקויים המפורטים בדוח הליקויים; מצאו עורכי הביקורת כי יש בליקוי כדי לגרום פגיעה ממשית בבריאות הציבור, בטיחות או ביטחון, למטרד ממשי לפלוגי או לציבור או לנזק ממשי לסביבה, רשאים הם לקבוע בדוח הליקויים כי על בעל העסק לתקן באופן מיידי, וכן להורות על אמצעים שיש לנקוט בהפעלת העסק עד לתיקון הליקוי, ובלבד שאין במתן הוראה כאמור כדי לגרום להפסקה ממשית של העיסוק בעסק;

(3) האופן שבו על בעל העסק להוכיח כי תיקן את הליקויים עד המועד האמור בפסקה (2), ורשאים עורכי הביקורת להורות כי הוכחה כאמור תיעשה בין השאר בהסתמך על אחד מאלה:

(א) הגשת מסמכים להוכחת תיקון הליקויים, ובכלל זה הצהרה מאת בעל העסק על התיקון כאמור;

(ב) עריכת ביקורת חוזרת בעסק על ידי עורכי הביקורת, בתוך 30 ימים מיום שהודיע להם בעל העסק על תיקון הליקויים; לא ערכו עורכי הביקורת ביקורת חוזרת בעסק בתוך התקופה האמורה, יגיש בעל העסק הצהרה כאמור בפסקת משנה (א), ויראו את העסק כעסק שתקנו בו הליקויים.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג)(3)(ב), שר שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, רשאי לקבוע סוגי עסקים טעוני רישוי שבשל מורכבותם לא ניתן לקיים בהם ביקורת חוזרת בתוך התקופה האמורה באותו סעיף קטן, ועורכי הביקורת יהיו רשאים לערוך ביקורת חוזרת לגביהם בתוך תקופה ארוכה יותר, כפי שיקבע אותו שר, וכן רשאי הוא לקבוע סוגי עסקים שבשל מורכבותם לא יהיה אפשר להסתמך על הצהרה במקום עריכת ביקורת חוזרת כאמור באותו סעיף קטן; נקבע כאמור בסעיף קטן זה, תפורסם על כך הודעה באינטרנט, בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין".

(ה) נמסר לבעל עסק דוח ליקויים, לא ידרשו עורכי הביקורת מבעל העסק לעמוד בתנאי או לקיים הוראה לפי חוק זה, או להוכיח את עמידת העסק בתנאי או בהוראה כאמור, אם הדבר לא פורט בדוח הליקויים, אלא בהתקיים אחד מאלה:

(1) עמידה בתנאי או בהוראה כאמור או אופן הוכחת עמידת העסק בתנאי או הוראה כאמור נדרשים באופן מפורש בדין או במפרט אחיד;

(2) חל שינוי בעסק המחייב את התניית הרישוי או ההיתר בעמידה בתנאי או בהוראה כאמור או את שינוי אופן הוכחת עמידת העסק בתנאי או בהוראה כאמור;

(3) חלו נסיבות חריגות אחרות המחייבות זאת, ובלבד שניתן אישור לכך מאת גורם מוסמך מחוזי, ולענין רשות רישוי – מאת גורם מוסמך ארצי; אישור כאמור יינתן מטעמים מיוחדים שיירשמו; לענין זה, "גורם מוסמך מחוזי" – העובד הבכיר ביותר בתחום המחוז שבו נמצא העסק שגורם מוסמך ארצי הסמיך לענין מתן אישור כאמור ונושא הביקורת הוא בתחום אחריות.

(i) אין בתקופות הקבועות בסעיף זה כדי לאפשר הארכה של תקופות שנקבעו לפי חוק זה לענין מתן החלטה על ידי נתן האישור או רשות הרישוי בבקשה לקבלת רישיון או היתר.

(ii) נמסר דוח ליקויים לעסק שכבר ניתן לו רישיון או היתר והוא פועל מכוחם, ויודיעו עורכי הביקורת לבעל העסק כי הדוח מהווה דרישה לתיקון ליקויים, שאם לא תקוים ניתן יהיה

לנקוט נגדו או נגד העסק הליכים לפי הוראות חוק זה (בחוק זה – דרישה לתיקון ליקויים); בהודעה כאמור יצוין גם כי בעל העסק רשאי להגיש בקשה לביטול הדרישה לתיקון ליקויים לפי הוראות סעיף קטן (ח).

(ח) בעל עסק שנמסרה לו דרישה לתיקון ליקויים רשאי לפנות לגורם מוסמך מחוזי כהגדרתו בסעיף קטן (ה)(3), ולגבי דרישה שנתנה רשות הרישוי – לגורם מוסמך ארצי, בתוך 14 ימים מהמועד שבו נמסרה לו הדרישה, או בתוך תקופה ארוכה יותר שקבעו עורכי הביקורת בדרישה כאמור, בבקשה לבטל את הדרישה או לשנות את תנאיה בשל אחד מאלה:

(1) הליקוי שתיקנו נדרש בהודעה אינו מהווה הפרה של תנאי או הוראה כאמור בסעיף זה;

(2) קיימות נסיבות שבשלן בעל העסק אינו יכול לקיים את הדרישה במועד או אינו יכול לקיימה באופן שנקבע בה.

(ט) ההוראות לפי סעיף 57ג(ב) ו(ד) יחולו לגבי בקשה לפי סעיף קטן (ח), בשינויים המחויבים.

(י) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכות למסור הודעת תשלום קנס או הודעה על הטלת קנס מינהלי גם אם לא נמסר דוח ליקויים כאמור בסעיף זה.

(א) השר לביטחון הפנים רשאי להתקין לעסקים טעוני רישוי או לסוגים מהם, תקנות להבטיח סידורים נאותים למניעת דליקות בחצרי העסק ובסביבותיהם ולכיבוי, לרבות הטלת חובה להחזיק ציוד, מיתקנים וחמרים לכיבוי דליקות.

(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) ייקבעו לאחר שהשר לביטחון הפנים בחן את חוות דעתה של הוועדה המייעצת לאסדרה כהגדרתה בחוק הרשות הארצית לכבאות והצלה, התשע"ב–2012.

(ג) החליט השר לביטחון הפנים להתקין את התקנות האמורות בסעיף קטן (ב) שלא בהתאם לחוות דעתה של הוועדה המייעצת, יעביר את התקנות לבחינת שר האוצר; הודיע שר האוצר לשר לביטחון הפנים, בכתב, בתוך 60 ימים מיום שקיבל לידיו את התקנות כאמור, כי יש לאסדרה לגבי בטיחות אש בנכסים לפי התקנות המוצעות השלכה כלכלית משמעותית על אותם נכסים, יותקנו התקנות בהסכמת שר האוצר.

(ד) שר האוצר לא יסרב לתת את הסכמתו להתקנת התקנות כאמור בסעיף קטן (ג), אלא אם כן שוכנע כי העלות המשקית הנובעת מהתקנתן גבוהה באופן ניכר מהתועלת שנבעת מהן, בהתחשב בחוות הדעת של הוועדה המייעצת לאסדרה לענין זה, כאמור בסעיף קטן (ב).

(ה) בהיעדר הסכמה בין השר לביטחון הפנים ובין שר האוצר כאמור בסעיף זה, יכריע בדבר ראש הממשלה.

(א) שר הבריאות, בהתייעצות עם השר לאיכות הסביבה, רשאי להתקין לכלל העסקים טעוני הרישוי או לסוגים מהם, תקנות להגנה על בריאות הציבור, לרבות הבטחת תנאי תברואה נאותים ולרבות תקנות שענינן הוראות בנוגע להדרכת מועסקים לצורך הבטחת המטרות האמורות.

(2) בתקנות כאמור בפסקה (1), רשאי שר הבריאות לקבוע חובה על בעל עסק להעסיק בעל הכשרה בתחום התברואה והבריאות (בסעיף קטן זה – מתאם בריאות), ובכלל זה לקבוע הוראות לענין תנאי כשירות והכשרה של מתאם בריאות, לרבות לענין הכשרתו המעשית, חובת בחינת וחובת השתתפות בהשתלמויות מעת לעת, ורשאי שר הבריאות לקבוע בתקנות לפי פסקה זו הוראות שונות לסוגי עסקים שונים בהתאם לרמת הסיכון שבהם; תקנות לפי פסקה זו אינן טעונות התייעצות עם השר להגנת הסביבה, ואולם הן טעונות אישור של ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

(ב) שר הבריאות רשאי לאסור בתקנות לכלל העסקים הטעונים רישוי שימוש בשם עסק שיש בו משום מתן עידוד או הכשר לשימוש בסם מסוכן. לענין סעיף זה –

”שימוש בשם עסק” – לרבות פרסום עסק או ציון שמו על גבי שלט;

”סם מסוכן” – כמשמעותו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל”ג–1973.

השר לאיכות הסביבה, בהתייעצות עם שר הבריאות, רשאי להתקין, לכלל העסקים טעוני הרישוי או לסוגים מהם, תקנות להבטחת איכות נאותה של הסביבה ולמניעת מפגעים ומטרדים ולרבות תקנות שענינן הוראות בנוגע להדרכת מועסקים לצורך הבטחת המטרות האמורות.

9. תקנות למניעת דליקות [תיקון: תשע”ב–2, תשע”ח]

10. תקנות בריאות הציבור [תיקון: תשנ”ד–2, תשנ”ה–3, תשנ”ח–2]

10א. תקנות איכות הסביבה [תיקון: תשנ”ד–2, תשנ”ח–2]

- תקנות לשמירת שלום הציבור [תיקון: תשל"ב, תשנ"ח, תשס"ד, תשס"ז, תשע"ב, תשע"ב-2]
11. (א) השר לביטחון הפנים, באישור ועדת הפנים של הכנסת, רשאי להתקין תקנות למניעת סכנות לשלום הציבור או להבטחה מפני שוד והתפרצות, לרבות הבטחה בעת הובלת כספים, יהלומים, נירות ערך וחפצי ערך אחרים ולרבות תקנות שענינן הוראות בנוגע להדרכת מועסקים לצורך הבטחת המטרות האמורות.
- (ב) התקנות יכול שיחולו על עסק פלוני הטעון רישוי או על סוגים של עסקים טעוני רישוי וכן על בנק או מוסד בנקאי כמשמעותם בפקודת הבנקאות, 1941 (להלן – בנק), ועל סניפי החברה כהגדרתה בחוק הדואר, התשמ"ו-1986, שבהם ניתנים שירותים לפי הוראות סעיף 88א האמור, בין שהם עסק טעון רישוי ובין אם לאו; ורשאי השר לקבוע בתקנות הוראות מיוחדות לסוגים של עסקים טעוני רישוי ושל בנקים, על פי מקום הימצאם או היקף עסקיהם.
- (החל מהמועד הקובע לתחילתו של חוק הדואר (תיקון מס' 11), התשע"ב-2012): התקנות יכול שיחולו על עסק פלוני הטעון רישוי או על סוגים של עסקים טעוני רישוי וכן על בנק או מוסד בנקאי כמשמעותם בפקודת הבנקאות, 1941 (להלן – בנק), ועל החברה הבת כהגדרתה בחוק הדואר, התשמ"ו-1986, בין שהם עסק טעון רישוי ובין אם לאו; ורשאי השר לקבוע בתקנות הוראות מיוחדות לסוגים של עסקים טעוני רישוי ושל בנקים, על פי מקום הימצאם או היקף עסקיהם.
- (ג) (1) תקנות לענין בנק יותקנו לאחר התייעצות עם נגיד בנק ישראל.
- (2) תקנות לענין סניפי החברה, כהגדרתה בחוק הדואר, התשמ"ו-1986, שבהם ניתנים שירותים לפי הוראות סעיף 88א לחוק האמור, יותקנו בהסכמת שר התקשורת.
- (החל מהמועד הקובע לתחילתו של חוק הדואר (תיקון מס' 11), התשע"ב-2012): תקנות לענין החברה הבת, כהגדרתה בחוק הדואר, התשמ"ו-1986, יותקנו בהסכמת שר התקשורת.
- 11א. (א) שר העבודה רשאי להתקין לעסקים טעוני רישוי כאמור בסעיף 1(א)(3), או לסוגים מהם, תקנות בענין בטיחותם של הנמצאים במקום העסק או בסביבתם ולרבות תקנות שענינן הוראות בנוגע להדרכת מועסקים לצורך הבטחת המטרה האמורה.
- (ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) שענינן הוראות בנוגע למיתקני ספורט יותקנו לאחר התייעצות עם שר המדע התרבות והספורט, ויקבעו בהן, בין השאר, הוראות בענין אירועי ספורט שנדרש למנות בהם מנהל בטיחות, תנאי כשירות והכשרה למנהל בטיחות, ופעולות ובדיקות שחובה על ממונה בטיחות לערוך לשם הבטחת בטיחות של אירוע ספורט; בסעיף זה, "אירוע ספורט", "ממונה בטיחות", "מנהל בטיחות" – כהגדרתם בחוק לאיסור אלימות בספורט, התשס"ח-2008.
- 11ב. שר החקלאות רשאי להתקין לעסקים טעוני רישוי כאמור בסעיף 1(א)(4), או לסוגים מהם, תקנות בענין מניעת סכנות של מחלות בעלי חיים ומניעת זיהום מקורות מים בחמרי הדברה, בדשנים או בתרופות ולרבות תקנות שענינן הוראות בנוגע להדרכת מועסקים לצורך הבטחת המטרות האמורות.
- 11ג. (א) רשות מקומית רשאית לקבוע בחוק עזר הוראות בדבר –
- (1) רישום של רוכלים ודרכי הפיקוח עליהם וכל הוראה העשויה לקדם לגבי עסקי רוכלות מטרה ממטרות הרישוי האמורות בסעיף 1(א);
- (2) צורת דוכנו, עגלתו או מכונתו של רוכל או צורת כל כלי אחר המשמש להחסנת מרכלות, הובלתו או הצגתו לראוה;
- (3) פטור סוגי רוכלות מסויימים מחובת רישוי לפי חוק זה;
- (4) איסור רוכלות או איסור סוגי רוכלות בימים או בשעות מסויימים, בתחום הרשות המקומית כולו או באזורים מסויימים בו.
- (ב) על חוקי עזר לפי סעיף קטן (א) יחולו בעירייה הוראות פרק שלושה-עשר לפקודת העיריות, ובמועצה מקומית הוראות סימן ג' בפרק ב' לפקודת המועצות המקומיות, אולם חוק עזר הפטור סוגי רוכלות מחובת רישוי טעון אישור גם מאת שר הבריאות.
12. אין בתקנות או בחוקי עזר לפי סעיפים 9 עד 11ג כדי לגרוע מהסמכות לקבוע לפי סעיף 7 תנאים מיוחדים לעסק פלוני שיש בהם משום הטלת חיוב נוסף על החיובים שבתקנות או בחוקי העזר.
- 12א. התקנת תקנות או צווים, פרסום מפרטים אחידים או קביעת הנחיות, לפי חוק זה, ייעשו בהתבסס על ניהול סיכונים ובהתחשב, נוסף על כל שיקול אחר, בשיקולים של עידוד הפעילות הכלכלית, ובכלל זה העלויות הכרוכות ביישום התקנות, הצווים, המפרטים האחידים או ההנחיות, לפי הענין, והעלות המשקית שעלולה להיגרם עקב העדר תקנות, צווים, מפרטים אחידים או הנחיות
- שמירת סמכות [תיקון: תשל"ד, תשנ"ח, תשע"ב-3]
- עידוד הפעילות הכלכלית [תיקון: תשע"ח-2]

כאמור; הוראות סעיף זה יחולו רק על תקנות, צווים או הנחיות שעניינם סיווג עסקים להליכי רישוי, קביעת תנאים לרישיון או להיתר או קביעת חובות לפי חוק זה החלות על עסק טעון רישוי.

12ב. (א) בסעיף זה –

“אסדרה” – קביעת תקנות או צווים, פרסום מפרטים אחידים או שינויים, או קביעת הנחיות או נהלים שעניינם קביעת תנאים לרישיון או להיתר או קביעת חובות לפי חוק זה החלות על עסק טעון רישוי, והכול לפי הוראות חוק זה;

“השלכה כלכלית”, לענין אסדרה – עלות יישום לכלל הגורמים הנדרשים לבצע את האסדרה, העולה על 200 מיליון שקלים חדשים בשנה מסוימת.

(ב) (1) תוקם ועדה מייעצת לאסדרה לפי חוק זה (בסעיף זה – הוועדה המייעצת) שתפקידה לייעץ לנותני האישור בעניינים הנוגעים לאסדרה לפי חוק זה ולסייע להם בבחינת עלות יישומה של אסדרה טרם קביעתה, לפי הוראות סעיף זה.

(2) הרכבה של הוועדה המייעצת יהיה:

(א) עובד משרד ראש הממשלה שימנה ראש הממשלה, בעל ידע וניסיון בהערכת השפעת אסדרה והוא יהיה היושב ראש;

(ב) עובד משרד האוצר שימנה שר האוצר, שהוא כלכלן;

(ג) עובד משרד הפנים שימנה שר הפנים;

(ד) עובד משרד נותן האישור המוסמך לקבוע את האסדרה הנדונה באותו דיון, שימנה השר האחראי לאותו משרד;

(ה) עובד משרד הכלכלה והתעשייה שימנה שר הכלכלה והתעשייה.

(3) אלה יישמשו משקיפים בוועדה המייעצת ויוזמנו להשתתף בדיוניה:

(א) המנהל הכללי של כל משרד ממשלתי שלדעת הוועדה תחום פעילות העסק היא באחריותו, או נציג מטעמו של המנהל הכללי;

(ב) המנהל הכללי של כל משרד נותן אישור שקביעת העסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, ואשר האסדרה המבוקשת אינה מטעמו, או נציג מטעמו של המנהל הכללי האמור;

(ג) נציג ציבור שימנה יושב ראש הוועדה המייעצת, לאחר התייעצות עם גופים המייצגים לדעתו את המגזר העסקי בישראל;

(ד) נציג הרשויות המקומיות שימנה העומד בראש הארגון המייצג את המספר הרב ביותר של רשויות מקומיות.

(4) מי שמוסמך למנות חבר בוועדה, ימנה לו ממלא מקום קבוע, אחד או יותר; המנהל הכללי של משרד ראש הממשלה יפרסם ברשומות הודעה על מינוי חברי הוועדה המייעצת וממלאי מקומם.

(5) המניין החוקי לישיבות הוועדה המייעצת הוא שלושה חברים ובהם היושב ראש; הוועדה תקבל את החלטותיה ברוב דעות הנוכחים בישיבה; נחלקו דעות חברי הוועדה, יכריע בדבר היושב ראש.

(6) קיום הוועדה המייעצת, סמכויותיה, תוקף החלטותיה ופעולותיה לא ייפגעו בשל הפסקת כהונתו של חבר מחברי הוועדה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שמכהן בה הרכב החברים הדרוש למנין החוקי בישיבותיה לפי פסקה (5).

(ג) בטרם קביעת אסדרה חדשה שיש או שעשויה להיות ליישומה עלות הכרוכה בהגדלת ההוצאה של הגורמים הנדרשים לבצעה, יבחן נותן האישור המוסמך לקביעת האסדרה את העלות ליישומה.

(ד) (1) מצא נותן האישור כאמור בסעיף קטן (ג) כי לאסדרה שבכוונתו לקבוע יש השלכה כלכלית, יודיע על כך לשר שהסמיכו כנותן אישור ולוועדה המייעצת ויעביר לוועדה את פרטי האסדרה ואת ממצאי בחינת העלות שערך לשם בחינת האסדרה.

(2) מצא נותן האישור כאמור בסעיף קטן (ג) כי לאסדרה שבכוונתו לקבוע אין השלכה כלכלית, יביא לידיעת הוועדה המייעצת את פרטי האסדרה ואת ממצאי בחינת העלות שערך; סבר חבר מחברי הוועדה המייעצת כי לאסדרה עשויה להיות השלכה כלכלית, רשאי הוא לבקש לכנס את הוועדה לשם בחינת האסדרה, והוועדה תתכנס בתוך 14 ימים מיום שהתבקשה לכך כאמור.

(ה) פנה נותן האישור או חבר מחברי הוועדה המייעצת לוועדה המייעצת, לשם בחינת האסדרה, לפי הוראות סעיף קטן (ד), תבחן הוועדה המייעצת את האסדרה ותמסור את

חוות דעתה לגביה לשר נותן האישור שבכוונתו לקבוע את אותה אסדרה, בתוך 60 ימים מיום שהועברו אליה פרטי האסדרה וממצאי בחינת עלותה; חוות הדעת של הוועדה המייעצת תפורסם באינטרנט, בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין".

(ו) דחה השר נותן האישור כאמור בסעיף קטן (ה) את המלצות הוועדה המייעצת שניתנו בחוות הדעת שנמסרה לו כאמור באותו סעיף קטן, יפרסם באתר האינטרנט האמור בסעיף קטן (ה) את הטעמים לכך.

(ז) על אף האמור בסעיף זה, נותן אישור כאמור בסעיף קטן (ג) רשאי, בהחלטה מנומקת, לקבוע אסדרה שיש לה השלכה כלכלית, אף בטרם פנה לוועדה המייעצת לשם בחינתה כאמור בסעיף קטן (ד), אם סבר כי יש דחיפות בקביעתה של האסדרה; קבע נותן אישור אסדרה כאמור, יחולו הוראות סעיף זה, בשינויים המחויבים, ואולם האסדרה תעמוד בתוקפה כל עוד לא בוטלה או שונתה על ידי השר נותן האישור כאמור.

(ח) הוועדה המייעצת רשאית לבחון אסדרה גם לאחר שנקבעה על ידי נותן האישור האמור בסעיף קטן (ג) ואם עשתה כן תמסור את חוות דעתה לשר נותן האישור ותפרסם אותה באינטרנט, בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין".

(ט) הוראות סעיף זה לא יחולו על –

(1) מפרטים אחידים שפורסמו לראשונה עד תום המועדים שנקבעו לפרסומם לפי הוראות סעיף 48 לחוק רישוי עסקים (תיקון מס' 34), התשע"ח–2018; ואולם הוועדה המייעצת רשאית לבחון גם את אותם מפרטים לאחר פרסומם;

(2) תקנות או צווים הטעונים אישורה של ועדה מוועדות הכנסת;

(3) אסדרה שבכוונת נותן אישור לקבוע לשם הבטחת המטרה האמורה בסעיף 1(א) (7), שחלות עליה הוראות סעיף 9 או סעיפים 126ב עד 126ד לחוק הרשות הארצית לכבאות והצלה, התשע"ב–2012;

(4) אסדרה הנוגעת לעסקים או לסוגי עסקים שיש בעיסוק בהם מורכבות מיוחדת או שפעילותם יוצרת רמת סיכון גבוהה לפגיעה בסביבה, ומתקיים בהם אחד מאלה:

(א) הם מפעל כהגדרתו בחוק הגנת הסביבה (פליטות והעברות לסביבה – חובות דיווח ומרשם), התשע"ב–2012;

(ב) הם מנייים ברשימה שפרסם המנהל הכללי של המשרד להגנת הסביבה ברשומות; רשימה כאמור טעונה אישור של ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת;

(5) אסדרה הנוגעת לעסקים או לסוגי עסקים שקבע השר המוסמך לקבוע את אותה אסדרה, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, ויש בעיסוק בהם מורכבות מיוחדת או שפעילותם יוצרת רמת סיכון גבוהה לפגיעה בקיום המטרות לפי סעיף 1(א).

(א) 13. תקנות לענין רישיונות, היתרים זמניים והיתרים מזורזים שפקע תקפם או שבטלו, לרבות חידושם על יסוד תצהיר מאומת כדין שהגיש בעל העסק, והאגרות המשתלמות בעד בקשות לרישיון, להיתר זמני, להיתר מזורז או לחידושם, וכן האגרות בעד חוות דעת מקדמית והפטור מהן – ייקבעו בתקנות; תקנות אלה יכולות להיות כלליות או לסוגים של עסקים.

(ב) בתקנות לפי סעיף קטן (א), ניתן לקבוע כי משחלפה התקופה שנקבעה לפי חוק זה למתן החלטה לגבי חידושם של רישיונות, היתרים זמניים או היתרים מזורזים שפקע תקפם, ולא ניתנה החלטה כאמור, יהיה ניתן לראות את בעל העסק כמי שחודש הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז של העסק שבבעלותו, לפי חוק זה.

(א) 14. העושה אחד מאלה, דינו – מאסר 18 חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז–1977 (בחוק זה – חוק העונשין), ואם הוא תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור:

(1) עסק בעסק טעון רישוי בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או בניגוד לתנאי הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז, בניגוד להוראות סעיף 4;

(2) לא קיים הוראות שנקבעו בתקנות לפי סעיפים 9 עד 11ב;

(3) לא קיים דרישה לתיקון ליקויים שנמסרה לו לפי סעיף 8ד.

(1א) מי שלא קיים תנאי כאמור בסעיף 2(א) או (ג), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור.

(2א) היתה העבירה עבירה נמשכת, שלגביה ניתנה התראה, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין לכל יום שבו נמשכה העבירה; לענין

תקנות לענין רישיונות, היתרים זמניים, היתרים מזורזים וחוות דעת מקדמיות [תיקון: תשל"ד, תשנ"ח–2, תשע"א, תשע"ח–2]

עיסוק בלא רישיון או היתר או בניגוד לתנאיהם, אי-קיום תקנות או אי-קיום דרישה לתיקון ליקויים [תיקון: תשל"ב, תשל"ד, תשל"ח, תשנ"ד–2, תשנ"ח–2, תשס"ב, תשע"א, תשע"ב–2, תשע"ח–2]

סעיף קטן זה, "התראה" – לרבות דרישה לתיקון ליקויים.

(ב) לענין סעיף זה אין נפקא מינה –

- (1) אם האדם עסק בעצמו או על-ידי עובדו או מורשהו;
 - (2) אם עסק בעסק של עצמו או של אחר;
 - (3) אם היה אחראי לניהול עסקו של אחר, בין בשכר ובין ללא שכר, ולענין זה מי שניהל בפועל עסקו של אחר, רואים אותו כאחראי לניהול העסק כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר;
 - (4) אם היה העיסוק מוגבל מראש בזמן או חד-פעמי.
- (ג) לא יאשם בעבירה לפי סעיף זה מי שעסק כשותף רדום או ללא נטילת חלק ברווחיו של העסק.
- (ד) עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.
- (ה) על אף האמור בסעיף קטן (א)(2), השרים האמורים בסעיפים 9 עד 11ב, רשאים לקבוע בתקנות לפי אותם סעיפים, כי הפרת הוראה שנקבעה בהן לא תהווה עבירה או כי עונשו של מי שהפר הוראה הקבועה בהן יהיה מאסר עד שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.

עבירה מתוך רכב או באמצעות רכב 14א. נעברה עבירה לפי סעיף 14 מתוך רכב או באמצעות רכב, רואים את בעל הרכב או את המחזיק בו, כאילו הוא עסק בעסק בעצמו, זולת אם הוכח שלא הוא עשה כן ואת זהותו של האדם שהרכב היה ברשותו בעת שנעברה העבירה, או שהוכח כי הרכב נלקח בלא הסכמתו.

עבירות קנס [תיקון: 14א1. שר הפנים, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי להכריז, בצו שיפורסם ברשומות, על עבירה לפי חוק זה כעל עבירת קנס; הוראות סעיף 221(ד) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (בחוק זה – חוק סדר הדין הפלילי), לא יחולו לענין הכרזה על עבירת קנס לפי סעיף קטן זה.

(א1) על אף האמור בסעיף קטן (א), צו כאמור באותו סעיף קטן הנוגע לעבירה הנוגעת למטרה מהמטרות המפורטות בסעיף 1(א) יהיה טעון גם הסכמה של השר שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, לפי סעיף 1(ב).

(ב) על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי שר הפנים, בהסכמת שר המשפטים, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, וכן לעבירת קנס חוזרת, נוספת או נמשכת שעבר אותו אדם, או בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

(ג) בלי לגרוע מהאמור בסעיף 228(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי שר שקביעת עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, להסמיך עובד מעובדי משרדו בסמכות הקבועה בסעיף האמור לענין עבירות שהוכרזו כעבירות קנס לפי סעיף קטן (א).

(ד) נקבעה עבירת קנס בשל עבירה של אי-קיום דרישה לתיקון ליקויים, לא יוטל הקנס לפיה בשל אי-קיום הדרישה כאמור, אם הדרישה ניתנה בשל עבירה אחרת, והקנס שיוטל יהיה הקנס שנקבע לעבירה האחרת; לענין זה, "עבירה אחרת" – עבירה לפי חוק זה או לפי דין אחר, המהווה הפרה של תנאי ברישיון או בהיתר ושנקבעה כעבירת קנס.

מסירת פרטים לא נכונים במסמך, בתצהיר או בתצהיר או בהצהרה [תיקון: 14א2. מי שמסר פרטים לא נכונים בתצהיר, במסמך או בהצהרה כמפורט להלן, דינו – מאסר 18 חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור:

- (1) תצהיר לפי סעיף 6(ג)(1);
- (2) תצהיר לפי סעיף 6א(1)(1);
- (3) תצהיר, מסמך או הצהרה לפי סעיף 1א6;
- (4) תצהיר, מסמך או הצהרה לפי סעיף 3א6;
- (5) מסמך לפי סעיף 6ב(א) המצורף לבקשה להיתר מזורז לפי סעיף 1א6 או לבקשה לרישיון על יסוד תצהיר לפי סעיף 3א6;
- (6) מסמכים נוספים לפי סעיף 6ג(ב)(1) או (ג), המצורפים לבקשה להיתר מזורז לפי סעיף 1א6 או לבקשה לרישיון על יסוד תצהיר לפי סעיף 3א6;
- (7) תצהיר לפי סעיף 8ב(ג)(1)(ב) או (ד);
- (8) מסמך או הצהרה לפי סעיף 8ד(ג)(3).

עבירת קנס לעניין סעיף 2(א1) [תיקון: תש"ע, תשע"א, תשע"ג]	(א)	על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי וסעיף 14א(ב), רשאי שר הפנים, בהסכמת שר המשפטים, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה על סעיף 2(א1) שנקבעה כעבירת קנס, וכן לעבירת קנס חוזרת, נוספת או נמשכת שעבר אותה אדם, או בהתחשב בנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יפחת מ־9,000 שקלים חדשים.
אחריות נושא משרה בתאגיד [תיקון: תשנ"ח-2, תשע"ח-2]	15.	(א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי חוק זה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – מחצית הקנס הקבוע לאותה עבירה.
		(ב) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוא הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.
		(ג) בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.
אמצעים נוספים [תיקון: תשמ"ח, תשנ"ח-2, תשע"א]	16.	(1) הורשע אדם על עבירה לפי סעיף 14 או לפי הוראה בחיקוק אחר הקובעת כללים בדבר עיסוק בעסק הטעון רישוי לפי חוק זה, רשאי בית־המשפט, בנוסף לכל עונש שיטיל – לצוות על הפסקת העיסוק בעסק, לחלוטין או לתקופה שיקבע, אם בסגירת החצרים ואם בכל דרך אחרת הנראית לו מתאימה כדי להביא לידי הפסקה של ממש בעיסוק; (2) לצוות על הנשפט להימנע באותו עסק מכל פעולה שיפרט בצו; (3) לצוות כי לא ינהל אדם בחצרים נשוא האישום עסק טעון רישוי ללא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז כדין ושלא יעביר לאחר את הבעלות או החזקה בעסק, אלא אם כן בידי אותו אדם רישיון, היתר זמני או היתר מזורז כדין לניהול עסק זה.
סמכות בית המשפט אחרי הגשת כתב אישום	17.	הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף 14, רשאי בית־המשפט שאליו הוגש כתב האישום לתת צו כאמור בסעיף 16, ותקפו יפקע עם ביטול כתב האישום, או עם מתן גזר הדין, או במועד שבו זוכה הנאשם זיכוי סופי, או בכל מועד קודם שנקבע בצו.
אי-קיום צו בית המשפט [תיקון: תשנ"ח-2, תשע"ח-2]	18.	מי שאינו מקיים צו של בית המשפט לפי הסעיפים 16, 17 או 22ב, דינו – מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד, דינו – כפל הקנס כאמור, וכן קנס נוסף כאמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי המצאת הצו; הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יהיו לבית־המשפט כל הסמכויות הנוספות שלפי סעיף 16.
בזיון בית המשפט	19.	שום דבר בחוק זה לא יתפרש כאילו בא לגרוע מסמכותו של בית המשפט לפי פקודת בזיון בית המשפט, ובצווים של בית־המשפט העירוני יהיו לבית־המשפט השלום כל הסמכויות לפי הפקודה האמורה כאילו ניתנו צווים אלה על-ידי בית־המשפט השלום; אך לא ישא אדם באחריות גם לפי חוק זה וגם לפי פקודת בזיון בית־המשפט.
הוראות לעניין תיאום פעולות אכיפה ופיקוח בין נותני האישור ורשות הרישוי [תיקון: תשע"ח-2]	19א.	(א) בסעיף זה ובסעיף 19ב – "אכיפה" – פתיחה בחקירה, הגשת כתב אישום, הטלת קנס, קנס מינהלי או עיצום כספי וכן מסירת דרישה לתיקון ליקויים, לפי העניין, לגבי הפרה או עבירה לפי חוק זה; "גורם אכיפה מוסמך" – עובד בכיר ששר שהוא נותן אישור הסמך לשם ביצוע הוראות סעיף זה וסעיף 19ב, והוא אחד מאלה, לפי העניין: (1) עובד מבין עובדי משרדו של השר האמור; (2) לעניין משטרת ישראל – שוטר; (3) לעניין הרשות הארצית לכבאות והצלה – עובד הרשות האמורה.
		(ב) גורם אכיפה מוסמך רשאי להורות כי אכיפה של תנאי מתנאי רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או הוראה מההוראות לפי חוק זה, תיעשה רק בידי עובד מעובדי משרדו, ולעניין גורם אכיפה מוסמך כהגדרתו בפסקה (2) או (3) – רק בידי שוטר במשטרת ישראל או עובד הרשות הארצית לכבאות והצלה, לפי העניין (בסעיף זה – עובד המשרד); הוראה כאמור תפורסם ברשומות ובאינטרנט בפורטל השירותים והמידע של ממשלת ישראל "ממשל זמין".
		(ג) רשות הרישוי תודיע לנותן האישור הנגוע בדבר על קנס שהטילה, בתוך 14 ימים מיום שהוטל הקנס.
		(ד) נותן אישור יודיע לרשות הרישוי הנגעת בדבר, ככל האפשר, על קנס, קנס מינהלי או עיצום כספי שהטיל.
		(ה) הוראות סעיף קטן (ג) לא יחולו – (1)

לגבי עניינים שגורם אכיפה מוסמך הורה כי אכיפתם תיעשה על ידי עובד המשרד בלבד, כאמור בסעיף קטן (ב);

(2) לגבי עניינים שגורם אכיפה מוסמך הודיע, לכלל רשויות הרישוי או לרשות רישוי מסוימת, כי לא נדרש לדווח לו על אכיפתם כאמור באותו סעיף קטן, שנוגעים להפרת תנאים מהסוג שיפרט גורם האכיפה המוסמך בהודעתו.

(i) השרים שהם נותני אישור רשאים להורות בנהל על מתכונת ההודעות לפי סעיף זה, ועל הפרטים שייכללו בהן.

(r) נעשתה פעולת אכיפה על ידי נותן אישור או רשות רישוי, לפי העניין, לפי חוק זה או לפי דין אחר, בקשר להפרת תנאי מתנאי רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או בקשר לעיסוק בעסק טעון רישוי בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה, לא יבוצעו פעולות אכיפה נוספות על ידי גורם אכיפה אחר נגד אותו עסק או אותו אדם, לגבי העניין שבשלו נעשתה פעולת האכיפה כאמור; בסעיף קטן זה, "אכיפה" – למעט מסירת דרישה לתיקון ליקויים.

גורם אכיפה מוסמך הנוגע בדבר רשאי להורות – (א) 19. חקירה וכתב אישום על ידי גורם אחר [תיקון: תשע"ח²]

(1) לרשות רישוי שלא תפתח בחקירה לגבי עניין מסוים או לגבי עסק מסוים;

(2) על הפסקתה של חקירה שרשות הרישוי פתחה בה בעניין מסוים, והעברתה לידי גורם אחר מטעמו, המוסמך לחקור בעבירה, כפי שיוורה, ובלבד שראה כי נסיבות העניין מצדיקות זאת.

(ב) קצין משטרה בכיר כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, שהסמך לעניין זה המפקח הכללי של המשטרה (בסעיף קטן זה – קצין מוסמך), רשאי להודיע לרשות רישוי כי עניין מסוים או סוג עניינים שפירט בהודעתו, נחקר או מטופל על ידי המשטרה; הודיע קצין מוסמך כאמור, לא תפתח רשות הרישוי בחקירה באותו עניין או סוג עניינים שפורטו בהודעה, ואם נפתחה חקירה כאמור – תופסק החקירה.

(ג) היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמך לעניין זה רשאי להורות על העברת הטיפול בכתב אישום שהגישה רשות רישוי בעבירות לפי חוק זה, לתובע אחר כמשמעותו בחוק סדר הדין הפלילי; לעניין זה, "כתב אישום" – למעט הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב) לחוק סדר הדין הפלילי.

ראה גורם מהגורמים המנויים בסעיף קטן (ג) על יסוד דוח שהגיש לו מפקח, כי יש יסוד סביר להניח כי מתקיים אחד מאלה, רשאי הוא לצוות בכתב על בעל העסק, על המחזיק בעסק, על מי שבפיקוחו או בהשגחתו פועל העסק, ועל כל מי שמועסק בשירותם, להפסיק את העיסוק בעסק, בין בסגירת החצרים ובין בכל דרך אחרת הנראית לו מתאימה בנסיבות העניין כדי להביא לידי הפסקה של ממש בעיסוק (בחוק זה – צו הפסקה מינהלי): (א) 20. צו הפסקה מינהלי [תיקון: תשנ"ד², תשע"ב², תשע"ח², תשע"ט]

(1) (החל מיום 1.6.2020): עסק טעון רישוי לפי חוק זה פועל בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, ובלבד שבמועד הדוח לפי סעיף קטן (א) לא חלפו יותר מ-18 חודשים מיום שהחל העיסוק בעסק;

(2) עסק טעון רישוי לפי חוק זה פועל בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, בניגוד לתנאיהם, או בניגוד לתקנות לפי חוק זה, והדבר מקים סכנה ממשית או חשש משמעותי לפגיעה בציבור בשים לב למטרות המפורטות בסעיף 1(א).

(ב) על צו הפסקה מינהלי לפי סעיף קטן (א) (1) יחולו כל אלה:

(1) הצו לא יינתן אם הוגש לבית המשפט כתב אישום או בקשה לצו הפסקה שיפוטי לפי סעיף 22 בבעניין אותו עסק;

(2) הצו לא יינתן אלא אם כן מפקח הגיש, למי שמוסמך לתת את הצו, דוח בחתימתו, שבו ציין את פרטי העיסוק בעסק וכן כי לפי בדיקתו במועד הגשת הדין וחשבון לא חלפו יותר מ-18 חודשים מיום שהחל העיסוק בעסק.

(ג) המנויים להלן רשאים לתת צו הפסקה מינהלי לפי סעיף זה:

(1) ראש הרשות המקומית שבתחומה נמצא העסק;

(2) לעניין עסק הנמצא מחוץ לתחומה של רשות מקומית – עובד בכיר של משרד הפנים במשרד הראשי או במחוז, ששר הפנים הסמיכו לפי סעיף 5(א)(2);

(3) מפקד משטרת המחוז;

(4) מפקד מחוז כהגדרתו בחוק הרשות הארצית לכבאות והצלה, התשע"ב-2012;

(5) עובד בכיר של המשרד להגנת הסביבה, במשרד הראשי או במחוז שהשר להגנת הסביבה הסמיכו לכך;

- (6) מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות, ראש המערך הארצי לבריאות הסביבה במשרד הבריאות ורופא מחוזי כהגדרתו בפקודת בריאות העם, 1940, או סגנו;
- (7) מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר;
- (8) מפקח עבודה ראשי כמשמעותו בסעיף 2 לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954, במשרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים.
- (ד) צו הפסקה מינהלי יכלול את כל אלה:
- (1) פרטים בדבר מיקום המקרקעין שבהם חל הצו, ככל שהדבר נדרש בנסיבות העניין;
 - (2) תיאור העובדות שעל פיהן הוחלט לתת את הצו;
 - (3) אישור בדבר קיום חובת היועצות לפי סעיף קטן (ה);
 - (4) פרטים בדבר הזכות לבקש את ביטול הצו;
 - (5) פרטים בדבר אופן ההתקשרות עם נותן הצו.
- (ה) לא יינתן צו הפסקה מינהלי אלא לאחר שנותן הצו התייעץ עם תובע או עם יועץ משפטי, מטעם רשות הרישוי או מטעם נותן האישור שמטעמו פועל נותן הצו; ואולם מצא נותן הצו כי מתקיימות נסיבות דחופות, ויש לתת צו הפסקה מינהלי בלא דיחוי, רשאי הוא לתת, והצו יבא לעיון התובע או היועץ המשפטי כאמור, להבעת עמדתו סמוך לאחר שניתן, ולא יאוחר משלושה ימים לאחר מכן.
- (ו) צו הפסקה מינהלי יומצא למי שהצו ניתן כלפיו בדרך שבה מומצא כתב בית דין בהליו אזרחי.
- (ז) (1) ניתן צו הפסקה מינהלי לפי סעיף קטן (א)(1), יופסק העיסוק בעסק בתוך 15 ימים מיום מתן הצו, ואולם נותן הצו רשאי לצוות על הפסקת העיסוק בעסק באופן מיידי אם ראה שיש בעיסוק בעסק כאמור סכנה לבריאות הציבור בטיחותו או ביטחונו, מטרד ממשי לציבור או נזק ממשי לסביבה.
- (2) ניתן צו הפסקה מינהלי לפי סעיף קטן (א)(2), יופסק העיסוק בעסק באופן מיידי, או במועד אחר שקבע נותן הצו בצו, ובלבד שלא יעלה על 15 ימים מיום מתן הצו.
- (ח) ניתן צו הפסקה מינהלי לפי סעיף זה, יודיע נותן הצו לרשות הרישוי שבתחומה נמצא העסק שלגביו ניתן הצו, על מתן הצו, מיד לאחר שניתן, ורשות הרישוי תודיע על מתן הצו לנותני האישור שאישורם נדרש לצורך מתן רישיון או היתר לאותו עסק.
- צו הפסקה מינהלי יעמוד בתקפו שלושים יום מיום נתינתו, אם לא בוטל לפני כן על-ידי מי שהוציא אותו או על ידי בית המשפט; בתום התקופה של שלושים יום רשאי מי שנתן את צו הפסקה המינהלי לבקש את הארכת תקפו בבית משפט השלום או בבית המשפט לעניינים מקומיים שבתחום שיפוטו נמצא העסק שלגביו ניתן הצו; הוגשה לבית המשפט בקשה להארכת תקפו של צו הפסקה מינהלי, יעמוד הצו בתקפו למשך שבעה ימים נוספים, כל עוד לא החליט בית המשפט החלטה אחרת; הוראות סעיף זה לא יגרעו מסמכותו של בית המשפט לפי סעיף 17.
- (א) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו הפסקה מינהלי רשאי לבקש את ביטולו בבית משפט השלום או בבית המשפט לעניינים מקומיים, שבתחום שיפוטו נמצא העסק שעליו ניתן הצו; לא יבטל בית המשפט צו הפסקה מינהלי אלא אם כן הוכח לו שהעסק פעל כדין או שלא התקיימו הדרישות למתן הצו לפי חוק זה, או אם התקיימה אחת מעילות המשפט המינהלי שמצדיקה את ביטול הצו; הגשת הבקשה לא תעכב את ביצועו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט החלטה אחרת.
- (ב) בקשה לפי סעיף קטן (א) תידון במעמד שני הצדדים בתוך שבעה ימים מיום הגשת הבקשה.
- נעשו במקום פלוני פעולות הכנה לניהול עסק או לפיתוחו, או לשימוש במבנים, בחצרים או במקרקעין לצורך ניהול עסק טעון רישוי, בלי שניתן רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, או בסטייה מרישיון או מהיתר כאמור, רשאי בית משפט השלום או בית המשפט לעניינים מקומיים, ליתן צו ולפיו על המנויים בסעיף 14 או על בעל זכות בנכס או מי מטעמם, להימנע מפעולה באותו מקום במבנים, בחצרים או במקרקעין (בחוק זה – צו מניעת פעולות); בית המשפט רשאי לתת צו כאמור בכפוף לתנאים שימצא לנכון בנסיבות הענין.
- (א) היה יסוד סביר להניח כי עסק טעון רישוי לפי חוק זה פועל בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז, בניגוד לתנאיהם, או בניגוד לתקנות לפי חוק זה, רשאי בית משפט השלום או בית המשפט לעניינים מקומיים שבתחום שיפוטו נמצא העסק, לבקשת תובע, לצוות

תקופת תוקף של
צו הפסקה [תיקון:
תשע"ח-2]

בקורת צו הפסקה 22.
על ידי בית
המשפט [תיקון:
תשנ"ח-2, תשע"ח-2]

צו מניעת פעולות 22.
[תיקון: תשנ"ח-2,
תשע"א]

צו הפסקה שיפוטי 22.
[תיקון: תשע"ח-2]

על בעל העסק, על המחזיק בעסק, על מי שבפיקוחו או בהשגחתו פועל העסק, ועל כל מי שמועסק בשירותם, להפסיק את העיסוק בעסק, בין בסגירת החצרים ובין בכל דרך אחרת הנראית לו מתאימה בנסיבות הענין כדי להביא לידי הפסקה של ממש בעיסוק (בחוק זה – צו הפסקה שיפוטי).

(ב) בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א) לא יצווה כאמור באותו סעיף קטן אלא אם כן נוכח שיש בידי מבקש הצו ראיות לכאורה כי התקיימו התנאים למתן הצו לפי אותו סעיף קטן.

(ג) מתן צו הפסקה שיפוטי אינו מותנה בנקיטת הליכים נוספים לפי חוק זה.

(א) קצין משטרה בדרגת רב־פקד ומעלה רשאי לצוות בכתב על סגירה לאלתר של חצרים שבהם עוסקים במכירת משקאות משכרים, אם נוכח שהדבר דרוש לשמירת שלום הציבור או להחזרת שלום הציבור שהופר; צו לפי סעיף קטן זה תקפו יהיה לתקופה שפורשה בו, ובלבד שלא תעלה על שלושים יום.

(א1) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), קצין משטרה בדרגת רב־פקד ומעלה, שהוסמך לענין זה בהתאם לנוהלי משטרת ישראל, רשאי לצוות בכתב על סגירה לאלתר של חצרים כאמור בסעיף קטן (א), לתקופה שיוורה, ובלבד שלא תעלה על 15 ימים, אם מצא כי התקיימו שניים אלה:

(1) קיים חשד סביר כי בחצרים נעברה עבירה לפי סעיף 14 בשל הפרת חובה לפי סעיף 2(א1), או שנעברה עבירה לפי סעיף 193א לחוק העונשין (בסעיף זה – עבירה);

(2) למחזיק החצרים או לבעל העסק, אם הוא ידוע וניתן לאתר, בשקידה סבירה, ניתנה התראה בכתב במהלך השנתיים שקדמו למועד ביצוע העבירה; התראה כאמור תימסר לאחר שהתעורר חשד סביר כי בחצרים נעברה עבירה, ובה ידרש מחזיק החצרים או בעל העסק לנקוט צעדים למניעת הישנות העבירה, וכן תבא לידיעת אפשות סגירת החצרים לפי הוראות סעיף זה במקרה של הישנות העבירה.

(א2) ניתן צו סגירה לפי סעיף קטן (א1), ובתוך שלוש שנים מיום פקיעת הצו התעורר חשד סביר לביצוע עבירה נוספת באותם חצרים, רשאי קצין משטרה כאמור באותו סעיף קטן, לצוות על סגירת החצרים לאלתר, לתקופה שלא תעלה על 30 ימים אף בלא מסירת התראה כאמור בסעיף קטן (א1)(2).

(א3) לצורך ביצוע צו סגירה שניתן לפי סעיף זה רשאית המשטרה להשתמש בכוח סביר.

(א4) על צו סגירה שניתן לפי סעיף זה, יחולו הוראות סעיף 22 כאילו היה צו הפסקה מינהלי.

(ב) סמכות לפי סעיף זה אינה גורעת מסמכויות אחרות לפי חוק זה.

24. בצו לפי סעיפים 16, 17, 20 או 22 מותר להורות למשטרה או לכל מי שפורש בו להיכנס לחצרים שעליהם ניתן הצו ולהרחיק מהם כל טובין שבהם, ומותר לנקוט כל אמצעים, לרבות שימוש בכוח באופן סביר הדרוש בנסיבות הענין, כדי להבטיח ציות להוראות הצו.

25. מי שאינו מקיים צו הפסקה מינהלי, צו לפי סעיף 23 או הוראה מהוראותיהם, דינו – מאסר שמונה עשר חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור; היתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין לכל יום שבו נמשכה העבירה.

25א. (א) ניתן צו הפסקה מינהלי לעוסק במזון, יודיע על כך נותן הצו לאלתר לשירות המזון הארצי במשרד הבריאות.

(ב) ניתן צו הפסקה לעוסק במזון לפי סעיפים 16 או 17 או צו מניעת פעולות לפי סעיף 22א, יודיע על כך מבקש הצו לאלתר לשירות המזון הארצי במשרד הבריאות.

(ג) בסעיף זה, "עוסק במזון" – כהגדרתו בחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו-2015.

26. ניתן צו לפי חוק זה לסגירת חצרים של עסק שיש בו בעל חיים או שיש בו מצרך העלול להתקלקל אם לא יימכר מיד, רשאי מי שהוסמך לבצע את הצו לפי סעיף 24 או מי שהוא הסמיכו לכך –

(1) למכור אותם במכרז פומבי או במחיר המקובל באותו יום, ובלבד שנתן תחילה למי שהחזיק בחצרים בסמוך לפני סגירתם הזדמנות סבירה להוציאם מן החצרים;

(2) להשתמש במצרכי מזון שבמלאי העסק להזנת בעל החיים.

27. (א) בית המשפט יחליט, על פי בקשת אדם התובע טובת הנאה בחפץ שנמכר לפי סעיף 26, למי מגיעים דמי המכר, והוא גם רשאי לפסוק מתוכם סכום כסף לכיסוי הוצאותיו של מי שביצע את המכירה.

סגירת עסק של מכירת משקאות משכרים [תיקון: תש"ע, תשע"ג]

ביצוע צו [תיקון: תשנ"ח-2, תשע"ח-2]

אי-קיום צו [תיקון: תשנ"ח-2, תשע"ח-2]

הודעה לשירות המזון הארצי במשרד הבריאות על מתן צו הפסקה לעוסק במזון [תיקון: תשע"ו]

חפץ העלול להתקלקל

דמי המכר של חפץ העלול להתקלקל

(ב) לענין זה, בית המשפט –

- (1) במכירה בעקבות צו סגירה שניתן לפי סעיף 16 – בית המשפט שנתן את הצו;
(2) בכל מקרה אחר – בית משפט השלום שבתחום שיפוטו נמצאים החצרים הנדונים.
- (א) היה לרשות רישוי, או למי שהיא הסמיכה לכך, יסוד סביר להניח כי רוכל עבר עבירה לפי סעיף 14 או שלא קיים הוראת חוק עזר לפי סעיף 11ג, רשאית היא או מי שהסמיכה לכך –

אמצעים להפסקת 27א.
עבירות של רוכל
[תיקון: תשל"ח]

- (1) אם הרוכל אינו מזדהה בתעודת זהות כאמור בחוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה–1965 – לעצרו ולהביאו לתחנת המשטרה לשם זיהוי;
- (2) לתפוס את המרכולת שבידי הרוכל וכן כל כלי ואבזר המשמש את הרוכל בעיסוקו, לרבות כל כלי ואמצעי המשמש להובלת המרכולת, לנשיאתה, להצגתה לראויה או להחסנתה (להלן – חפצי רוכל); נתפסו חפצי רוכל כאמור, ימסור לרוכל מי שביצע את התפיסה הודעה בכתב, חתומה בידו, על התפיסה, המציינת את מהות העבירה שעבר הרוכל לדעת מבצע התפיסה והמפרטת ככל האפשר בניסיונות הענין את החפצים שנתפסו.
- (ב) המפעיל את סמכותו לפי סעיף זה רשאי להשתמש לשם כך במידה סבירה של כוח אם הרוכל מתנגד למעצר או לתפיסת חפציו.
- (ג) המבקש להפעיל את סמכותו לפי סעיף זה מכוח הסמכה לפי סעיף קטן (א), לא יעשה כן אלא לאחר שהציג את כתב הסמכתו אם נדרש לכך.

27ב. לא הגישה רשות הרישוי לבית המשפט, תוך 30 יום מיום שנתפסו חפצי רוכל, כתב אישום נגד הרוכל על העבירה ששימשה עילה לתפיסה, תחזיר לרוכל את חפציו שתפסה.

מועד לאישום
רוכל שחפציו
נתפסו [תיקון:
תשל"ח]

27ג. רוכל הרואה עצמו נפגע בתפיסת חפציו וטרם הוגש נגדו כתב אישום, רשאי לבקש מבית המשפט המוסמך לדון בעבירה שבשלה נתפסו החפצים לבטל את התפיסה; הוגש כתב האישום, רשאי הרוכל לבקש את ביטול התפיסה מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום; בית המשפט רשאי לבטל את התפיסה או לאשרה, עם או בלי שינויים.

בקשה לביטול
תפיסה [תיקון:
תשל"ח]

27ד. (א) חפצי רוכל שנתפסו יישמרו בידי רשות הרישוי, על חשבון הרוכל, עד אשר יקבע בית המשפט מה ייעשה בהם; לרשות הרישוי זכות עכבון בחפצים כערוכה לתשלום הוצאות התפיסה והשמירה, כשהיא זכאית להן על פי קביעתו של בית המשפט.

דין חפצי רוכל
שנתפסו [תיקון:
תשל"ח]

(ב) הורשע הרוכל בעבירה שבשלה נתפסו החפצים, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש אחר שיטיל, לצוות על חילוט החפצים, כולם או חלקם; זוכה הרוכל בפסק דין שאין עליו עוד ערעור או בוטל כתב האישום, יוחזרו לו החפצים.

(ג) נתפסו חפצים פסידים של רוכל, רשאית רשות הרישוי או מי שהיא הסמיכה לכך למכרם במכירה פומבית או במחיר המקובל ביום המכירה; דמי המכר, בניכוי הוצאות התפיסה, השמירה והמכירה, יבואו, לכל ענין, במקום החפצים.

(א) 28. שר שקביעתו של עסק כטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו (בסעיף זה – השר המסמך), רשאי להסמך מבין עובדי משרדו מפקחים לענין חוק זה שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 28א, כולן או חלקן, וכן רשאי הוא להסמך מפקחים בסמכויות כאמור מבין אלה:

הסמכת מפקחים 28.
[תיקון: תשנ"ד,
תשנ"ח-2, תשע"א,
תשע"ב-2, תשע"ח-2]

- (1) עובד מעובדי המדינה שהוא עובד משרד אחר – בהסכמת השר הממונה על אותו משרד;
- (2) עובד מעובדי רשות מקומית – בהסכמת ראש הרשות המקומית שהוא עובד בה.
- (ב) (1) ראש רשות מקומית רשאי להסמך מבין עובדי הרשות המקומית מפקחים לענין חוק זה שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 28א, כולן או חלקן, בתחומה של הרשות המקומית.
- (2) שר הפנים רשאי להסמך מבין עובדי משרדו מפקחים לענין חוק זה שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 28א, כולן או חלקן, בתחומה של רשות רישוי הנמצאת מחוץ לתחומה של רשות מקומית כאמור בסעיף 5(א)(2), ורשאי הוא להסמך כמפקחים כאמור גם עובדים כאמור בסעיף קטן (א)(1), בדרך האמורה באותו סעיף קטן.
- (ג) נציב כבאות והצלה רשאי להסמך מבין עובדי הרשות הארצית לכבאות והצלה, מפקחים לענין חוק זה שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 28א, כולן או חלקן.
- (ד) לא יוסמך מפקח כאמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג) אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:
- (1)

הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי, לדעת הגורם המסמיך כאמור באותם סעיפים קטנים, לפי העניין, לשמש מפקח;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי סעיף 28א, כפי שהורה –

(א) השר המסמיך – לעניין מפקח שהוסמך לפי סעיף קטן (א);

(ב) שר הפנים – לעניין מפקח שהוסמך לפי סעיף קטן (ב);

(ג) השר לביטחון הפנים – לעניין מפקח שהוסמך לפי סעיף קטן (ג);

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה כל אחד מהשרים האמורים בפסקה (2), לפי העניין, ככל שהורה.

לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה רשאי מפקח – (א) 28א. (א) סמכויות מפקחים [תיקון: תשע"ח-2]

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוען של הוראות לפי חוק זה או להקל את ביצוען; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;

(3) לבצע בדיקות, לערוך מדידות או ליטול דגימות של חומרים, וכן למסור את הבדיקות, המדידות והדגימות למעבדה, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(4) להיכנס למקום, לרבות לכלי תחבורה כשהוא ניח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים בלבד, אלא על פי צו של בית משפט; לעניין זה, "כלי תחבורה" – לרבות כלי שיט וכלי טיס.

(ב) הסמכויות לפי סעיף קטן (א) יהיו נתונות גם לשוטר, לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה; ואולם אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מסמכויותיו של שוטר לפי כל דין.

(ג) הסמכות לפי סעיף קטן (א) תהיה נתונה גם לבעל מקצוע שהוסמך לפי סעיף 6ב או 6ג, כשהוא פועל מכוח הוראות סעיף 16 ולצורך מילוי תפקידו לפי הסעיף האמור, לשם פיקוח על קיום תנאי הרישיון ודרישות לפי חוק זה, ובלבד שהוא ילווה בידי מפקח.

מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה: 28ב. זיהוי מפקחים [תיקון: תשע"ח-2]

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודה החתומה בידי מי שהסמיכו, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

(א) 28ג. בסעיף זה –

"גוף ביטחוני" – אחד הגופים המנויים בהגדרה "מערכת הביטחון";

"התאמה ביטחונית" – כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002;

"מערכת הביטחון" – כל אחד מאלה:

(1) משרד הביטחון ויחידות הסמך של משרד הביטחון;

(2) צבא הגנה לישראל;

(3) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;

(4) מפעלי מערכת הביטחון כמשמעותם בסעיף 20 לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998, שאינם יחידות כאמור בפסקה (3), ושר הביטחון הודיע עליהם לגורם המוסמך להסמיך מפקחים לפי חוק זה;

(5) משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר והרשות להגנה על עדים;

"קצין בכיר" ו"קצין מוסמך" – כהגדרתם בסעיף 10 לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011.

(ב) בלי לגרוע מהוראות פרק ב', לא ייכנס מפקח למיתקן המוחזק על ידי גוף ביטחוני, אלא אם כן נקבעה לו התאמה ביטחונית מתאימה לכך ובהתאם לכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני; גוף ביטחוני יביא לידיעת המנהל הכללי של כל גורם המוסמך להסמיך מפקחים לפי חוק זה את כללי אבטחת המידע האמורים.

(ג) בלי לגרוע מהוראות פרק ב', ועל אף האמור בסעיף 28א(4), קצין בכיר או קצין מוסמך רשאי לעכב את כניסתו המיידית של מפקח למיתקן המוחזק בידי גוף ביטחוני, אם

מצא כי התקיים אחד מאלה:

- (1) כניסתו באותה העת תשבש פעילות מבצעית או מודיעינית, חקירה פלילית, או תרגיל או אימון רחבי היקף או שנעשה בהם שימוש באמצעי לחימה;
- (2) מתרחשת במקום פעילות עוינת;
- (3) מתקיימת במיתקן פעילות שמפקח אינו רשאי להיחשף לה מטעמים של ביטחון המדינה או יחסי החוץ של מדינת ישראל.

- הפרעה [תיקון: תשנ"ח-2, תשע"א]
29. (א) המפריע לאדם שהוענקה לו סמכות לפי חוק זה והתקנות על פיו, לרבות תנאי רשיון על פיו, או שהוטל עליו תפקיד על פי אלה, להשתמש בסמכות או למלא את התפקיד או המונע זאת ממנו, דינו – מאסר שנה אחת.
- (ב) המסרב להראות את הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז של העסק למי שנכנס לחצרים מכוח סעיף 28, דינו – מאסר שלושה חדשים.

פרק ב' – רישוי מפעלים בטחוניים

[תיקון: תשנ"ה]

- הכרזה על מפעל בטחוני [תיקון: תשנ"ה]
- 29א. (א) שר הבטחון רשאי, מטעמים שבבטחון המדינה, לקבוע כי עסק טעון רישוי שבו עוסקים בפיתוח, בייצור, בעיבוד, באריזה, באחזקה או באחסנה של חומרי נפץ, חומרי הדף או ציוד לחימה או בתיקון ציוד לחימה – הוא מפעל בטחוני.

- (ב) (1) קביעה לפי סעיף קטן (א) אינה טעונה פרסום ברשומות; הודעה עליה תימסר לבעל העסק או למנהלו, לראש הרשות המקומית שבתחומה נמצא העסק, כולו או מקצתו, ולמנהל היחידה לרישוי מפעלים בטחוניים כאמור בסעיף 29ב.
- (2) מנהל היחידה לרישוי מפעלים בטחוניים יודיע על קביעה כאמור בסעיף קטן (א) לחברי היחידה.
- (ג) הודעה על קביעה לגבי עסק המצוי, כולו או מקצתו, מחוץ לתחום רשות מקומית, תימסר גם למי ששר הפנים הסמיכו לפי סעיף 5(א)(2).
- (ד) קביעת עסק כמפעל בטחוני או ביטול קביעה כאמור ייכנסו לתוקף 30 ימים מיום שהודע עליהם לבעל העסק או למנהלו.

- 29ב. (א) לענין פרק זה תוקם יחידה לרישוי מפעלים בטחוניים (להלן – היחידה), וזה הרכבה:
- (1) נציג שר הפנים – והוא יהיה מנהל היחידה;
 - (2) נציג שר הבריאות;
 - (3) נציג השר לאיכות הסביבה;
 - (4) נציג השר לביטחון הפנים להבטחת מטרת הרישוי לפי סעיף 1(א)(2), ונציג השר לביטחון הפנים להבטחת מטרת הרישוי לפי סעיף 1(א)(7);
 - (5) נציג שר העבודה והרווחה;
 - (6) נציג שר הבטחון;
 - (7) נציג הרשויות המקומיות שימנה שר הפנים מבין ראשי הרשויות המקומיות.
- (ב) מבלי לגרוע מהוראות סעיפים 6, 7 ו-7א, רשאי מנהל היחידה להיוועץ ביחידה בכל ענין הנוגע למילוי תפקידו.

- 29ג. על אף האמור בסעיף 5, מנהל היחידה הוא רשות הרישוי למפעלים בטחוניים.
- רשות הרישוי למפעלים בטחוניים [תיקון: תשנ"ה]

- 29ד. לענין מפעל בטחוני –
- (1) יראו נציג שר ביחידה כמי שהוסמך באופן בלעדי על-ידי אותו שר לענין סעיפים 6, 7 ו-7א; נבצר מנציגי שר כאמור למלא את תפקידיו, רשאי השר למנות אחר כנציגו ביחידה;
 - (2) יהיו לנציג שר הבטחון ביחידה סמכויות של מי ששר הסמיכו לענין סעיפים 6, 7 ו-7א, הכל למטרה של שמירה על בטחון המדינה.

- 29ה. לא יינתן אישור מוקדם לפי סעיף 6 ולא יינתן רשיון או היתר זמני למפעל בטחוני, אלא אם כן ניתנה לראש הרשות המקומית שבתחומה נמצא המפעל הבטחוני, כולו או מקצתו, או לנציגו, הזדמנות להשמיע דברם בפני היחידה במליאתה.
- שמיעת ראש הרשות המקומית [תיקון: תשנ"ה]

- 29ו. (א) רשיון שניתן לעסק שהיה בתוקף ערב כניסתה של הקביעה לפי סעיף 29א(א) לתוקף, יעמוד בתוקפו ויראוהו כאילו ניתן בידי מנהל היחידה.
- (ב) רשיון שניתן למפעל בטחוני, שהיה בתוקף ערב כניסתו לתוקף של ביטול הקביעה לפי סעיף 29א(א), יעמוד בתוקפו ויראוהו כאילו ניתן בידי רשות רישוי לפי סעיף 5.
- תוקף רשיון [תיקון: תשנ"ה]

- התראה [תיקון]: 29ז. על אף האמור בסעיף 14, הסמכות ליתן התראה לפי חוק זה תהיה בידי מנהל היחידה; התראה כאמור יכול שתינתן בין ביוזמת מנהל היחידה ובין על-פי דרישת נציג שר ביחידה.
- צו הפסקה מינהלי 29ח. (א) על אף האמור בסעיף 20, הסמכות ליתן צו הפסקה מינהלי תהיה בידי מנהל היחידה בלבד, בין ביוזמתו ובין על-פי בקשת נציג של שר ביחידה.
- (ב) סירב מנהל היחידה לבקשה של נציג שר ביחידה ליתן צו הפסקה מינהלי, יביא מנהל היחידה את הענין לפני שר הפנים, אשר יכריע בדבר לאחר התייעצות עם שר הבטחון ועם השר שנציגו ביקש את הוצאת הצו; מנהל היחידה יפעל על פי החלטת שר הפנים.
- זכות כניסה [תיקון]: 29ט. (א) על אף האמור בסעיף 28, מנהל היחידה או מי שהסמיך לענין זה, וכן חברי היחידה, והם בלבד, רשאים להיכנס למפעל בטחוני, כדי לקבוע תנאים למתן רשיון לאותו מפעל או כדי לבדוק אם מתקיימים בו הוראות חוק זה והתקנות על פיו, לרבות תנאי רשיון שניתן על פיו.
- (ב) חברי היחידה רשאים להציע למנהל היחידה אנשים שהוא יסמיך לענין סעיף קטן (א).
- סדרי עבודה היחידה [תיקון]: 29י. (א) שר הפנים רשאי, בהתייעצות עם שר הבטחון, לקבוע כללים בדבר –
- (1) סדרי העבודה של היחידה המתייחסים לאבטחת רשומות ומידע;
 - (2) הדרכים לקביעת התאמתם הבטחונית של חברי היחידה ושל הפועלים במסגרתה או מטעמה;
 - (3) סדרי הכניסה למפעל בטחוני.
- (ב) כללים לפי סעיף קטן (א) אינם טעונים פרסום ברשומות.
- 29יא. לא יותקנו תקנות לפי חוק זה לגבי מפעלים בטחוניים אלא לאחר התייעצות עם שר הבטחון.

פרק ב'1: עיצום כספי

- בפרק זה, "הממונה" – כל אחד מאלה:
- (1) במשרד הבריאות – לענין כל תחום שלגביו פועל המשרד כמותן אישור – עובד בכיר במשרד הראשי האחראי מטעם המשרד על אותו התחום, ששר הבריאות הסמיכו לענין פרק זה.
 - (2) במשרד להגנת הסביבה – עובד המשרד להגנת הסביבה הכפוף במישרין למנהל הכללי של המשרד, שהשר להגנת הסביבה הסמיכו לענין פרק זה.
- (א) 29יג. הממונה כאמור בפסקה (1) להגדרה "הממונה" רשאי להטיל על בעל עסק טעון רישוי המנוי בטור א' בתוספת השנייה, שהפר תנאי מתנאי רישיון או היתר או הוראה שנקבעה בתקנות לפי חוק זה, המנויים בטור ב' בתוספת האמורה, עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום הנקוב בטור ג' באותה תוספת.
- (ב) הממונה כאמור בפסקה (2) להגדרה "הממונה" רשאי להטיל על בעל עסק טעון רישוי המנוי בטור א' בתוספת השלישית, שהפר תנאי מתנאי רישיון או היתר או הוראה שנקבעה בתקנות לפי חוק זה, המנויים בטור ב' בתוספת האמורה, עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום הנקוב בטור ג' באותה תוספת.
- (ג) לא יוטל עיצום כספי בשל הפרה כאמור בסעיף זה, אלא לאחר שנמסרה לבעל העסק לגבי אותה הפרה, דרישה לתיקון ליקויים לפי סעיף 8ד, למעט בהתקיים טעמים המצדיקים הטלת עיצום כספי לפי הוראות סעיף זה אף בלי שנמסרה דרישה כאמור, כפי שיקבע שר הבריאות או השר להגנת הסביבה, לפי הענין, בנהל, בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לכך.
- (א) 29יד. לא קיים בעל עסק טעון רישוי דרישה לתיקון ליקויים שנמסרה לו על ידי עורך ביקורת כמשמעותו בסעיף 8ד, ששר הבריאות או השר להגנת הסביבה הסמיכו כמותן אישור, לפי הענין, (בפרק זה – עורך ביקורת), רשאי הממונה כאמור בפסקה (1) או (2) להגדרה "הממונה", לפי הענין, להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 1,000 שקלים חדשים.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא קוימה דרישה לתיקון ליקויים שניתנה בשל הפרה אשר בשלה ניתן להטיל עיצום כספי גם לפי סעיף 29ג או לפי דין אחר, יוטל העיצום הכספי בהתאם להוראות הסעיף האמור או הדין האחר.
- (א) 29טו. היה לממונה יסוד סביר להניח כי בעל עסק טעון רישוי הפר תנאי או הוראה כאמור בסעיף 29ג או לא קיים דרישה לתיקון ליקויים כאמור בסעיף 29יד (בפרק זה – המפר),

תקנות לגבי מפעלים בטחוניים [תיקון: תשנ"ה]

[תיקון: תשע"ח-2]

הגדרות – פרק ב'1 [תיקון: תשע"ח-2]

עיצום כספי בשל הפרת תנאי או הוראה המנויים בתוספת השנייה או בתוספת השלישית [תיקון: תשע"ח-2]

עיצום כספי בשל אי-קיום דרישה לתיקון ליקויים [תיקון: תשע"ח-2]

הודעה על כוונת חיוב [תיקון: תשע"ח-2]

ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותם סעיפים, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

- (1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה, ומועד ביצועו;
- (2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלום;
- (3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 29טז;
- (4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 29יח, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לענין הסעיף האמור;
- (5) לענין מפר שהוא יחיד – את הכוונה לפרסם את שמו לשם אזהרת הציבור, אם יש כזו.

מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 29טו רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני הממונה, לענין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולענין סכומו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי הממונה להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 45 ימים.

זכות טיעון [תיקון: 29טז]

(א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 29טז, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 29יט.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –

החלטת הממונה ודרישת תשלום [תיקון: 29יז]

- (1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודק ואת התקופה לתשלום;
 - (2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.
- (ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.
- (ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 29טז, בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

(א) בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת [תיקון: 29יח]

(ב) בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת תנאי או הוראה כאמור בסעיף 29יג בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותו תנאי או הוראה שבשלהם הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלהם הורשע, או אי־קיום דרישה לתיקון ליקויים כאמור בסעיף 29יד בתוך שנתיים מהפרה קודמת של דרישה כאמור שניתנה בידי אותו עורך ביקורת, ושבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

(א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בטור ג' בתוספת השנייה או בתוספת השלישית, לפי הענין, או בסעיף 29יד, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

סכומים מופחתים [תיקון: 29יט]

(ב) נותן אישור, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בטור ג' בתוספת השנייה או בתוספת השלישית או בסעיף 29יד, ובשיעורים שיקבע.

(א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודק ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 29יז(ד) – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 29כה, ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי הממונה או בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודק ביום ההחלטה בערעור.

סכום מעודק של העיצום הכספי [תיקון: 29כז]

- (ב) סכומי העיצום הכספי הקבועים בטור ג' בתוספת השנייה ובתוספת השלישית ובסעיפים 29יד ו-29כח(ג) יתעדכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב־1 בינואר של השנה הקודמת; הסכומים האמורים יעוגלו לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
- (ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).

המועד לתשלום העיצום הכספי [תיקון: תשע"ח-2]	29כא.	המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 45 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 29ז.
הפרשי הצמדה וריבית [תיקון: תשע"ח-2]	29כב.	לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומם.
גבייה [תיקון: תשע"ח-2]	29כג.	עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.
עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר [תיקון: תשע"ח-2]	29כד.	על מעשה אחד המהווה הפרה של תנאי או הוראה כאמור בסעיף 29ג או של דרישה כאמור בסעיף 29ד, ושל הוראה מהוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.
ערעור [תיקון: תשע"ח-2]	29כה. (א)	על החלטה סופית של הממונה לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 45 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על ההחלטה.
	(ב)	אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שביית המשפט הורה על כך.
	(ג)	החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה והורה בית המשפט על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומם, עד יום החזרתו.
פרסום [תיקון: תשע"ח-2]	29כו. (א)	הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של המשרד שהוא עובדו, את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי: (1) דבר הטלת העיצום הכספי; (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה; (3) סכום העיצום הכספי שהוטל; (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה; (5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין; (6) שמו של המפר – אם הוא תאגיד.
	(ב)	הוגש ערעור לפי סעיף 29כה, יפרסם הממונה, בפרסום לפי סעיף קטן (א), גם את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.
	(ג)	על אף האמור בסעיף קטן (א)(6), הממונה רשאי לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.
	(ד)	על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.
	(ה)	פרסום לפי סעיף זה בעניין עיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובעניין עיצום כספי שהוטל על יחיד – לתקופה של שנתיים.
	(ו)	נותן אישור רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.
שמירת אחריות פלילית [תיקון: תשע"ח-2]	29כז. (א)	תשלום עיצום כספי לפי פרק זה, לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת תנאי או הוראה כאמור בסעיף 29ג או אי-קיום דרישה לתיקון ליקויים כאמור בסעיף 29ד, המהווה עבירה.
	(ב)	שלח הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב, בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות, המצדיקות זאת.
	(ג)	הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב האישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי, יוחזר לו הסכום ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום עד יום החזרתו.
שינוי התוספת השנייה והתוספת	29כח. (א)	שר הבריאות, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת רשאי, בצו, לשנות את התוספת השנייה.

- (ב) השר להגנת הסביבה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת רשאי, בצו, לשנות את התוספת השלישית.
- (ג) סכום העיצום הכספי שיקבעו כל אחד מהשרים בתוספת השנייה או בתוספת השלישית לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), לא יעלה על –
- (1) 17,690 שקלים חדשים, ואם העסק הוא תאגיד – 35,380 שקלים חדשים;
- (2) לענין הפרת הוראה שנקבעה בתקנות לפי חוק זה, שעלולה לגרום לפגיעה ממשית בבריאות הציבור, בטיחות או ביטחון או לנזק ממשי לסביבה – 75,000 שקלים חדשים, ואם העסק הוא תאגיד – 150,000 שקלים חדשים.
- (ד) בקביעת סכומי העיצום הכספי בתוספת השנייה או בתוספת השלישית, יתחשבו השרים, בין השאר, בחומרת ההפרה, בעסקים טעוני הרישוי שהיא חלה לגביהם וברוח או החיסכון שהמפר יכול היה להשיג באמצעות ההפרה.

פרק ג' – הוראות שונות

[תיקון: תשנ"ה]

30. חובת הראיה [תיקון: תשנ"ח-2, תשע"א]
- הטוען שבידיו רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה – עליו הראיה.
31. תשלום אגרות וקנסות [תיקון: תשנ"ח-2, תשע"א]
- (א) אגרה בעד רישיון, היתר זמני או היתר מזורז לפי חוק זה, שניתן על ידי רשות הרישוי המקומית, תשולם לקופת אותה רשות מקומית; ניתן הרישיון, ההיתר הזמני או ההיתר המזורז על ידי אחר, תשולם האגרה לאוצר המדינה. אגרה בעד חוות דעת מקדמית שנתן נותן אישור או שנתנה רשות רישוי לגבי עסק מחוץ לתחומה של רשות מקומית, או שנתן מנהל היחידה למפעלים בטחוניים, תשולם לאוצר המדינה; אגרה בעד חוות דעת מקדמית שנתנה רשות רישוי לגבי עסק שבתחום הרשות המקומית, תשולם לקופת אותה רשות מקומית.
- (ב) קנס ששולם בקשר לעבירה לפי חוק זה שנעברה בתחומי רשות מקומית פלנית, יועבר לקופתה של אותה רשות מקומית.
32. עיסוק של חבר-בני-אדם
- לענין חוק זה יראו כעסק גם כל עיסוק של חבר-בני-אדם, בין מואגד ובין לא מואגד, אף שאינו לשם הפקת רווחים אם נתקיים בו אחד מאלה:
- (1) הנהנים היחידים ממנו הם חבריו שהצטרפותם מותנית למעשה בתשלום דמי חבר בלבד;
- (2) אילו היה מקום העיסוק פתוח לקהל הרחב – היה נחשב כעסק.
33. התעסקות בחלק מהעסק העיקרי
- לענין חוק זה רואים אדם כעוסק בעסק פלני, אף אם התעסקותו זו היא רק חלק מעסקו העיקרי או באה לסייע לו בהשגת מטרה של עסקו העיקרי; אין נפקא מינה אם העסק העיקרי טעון רישוי אם לאו.
34. מסמכים בכתב
- מימימים, הסמכות ואישורים לפי חוק זה יהיו בכתב.
35. [תיקון: תש"ע, תשע"ג] (בוטל).
36. עיסוק של רשות מקומית [תיקון: תשל"ד]
- (א) רשות מקומית העוסקת בתחומה בעסק טעון רישוי, רשאי מי שהוסמך לאשר את הוצאת הרישיון לפי סעיף 6 לולא היה העוסק רשות מקומית, לקבוע אותם תנאים לעיסוקה שהיה מוסמך להטילם לפי סעיף 7 לולא היה העיסוק בידי רשות מקומית, והרשות המקומית חייבת לקיים תנאים אלה ואת התקנות שנקבעו לעסק כאמור לפי סעיפים 9 עד 11ב.
- (ב) בלי לגרוע מכל תוצאה שנקבעה בדין אחר לא-יקום חובה המוטלת על רשות מקומית, דין אי-קיום תקנות או תנאים כאמור על ידי רשות מקומית כדין אי-קיום תקנות או תנאים לרשיון על ידי מי שעוסק בעסק טעון רישוי.
37. שמירת סמכויות וחובות
- סמכויות לפי חוק זה אינן גורעות מסמכויות לפי חיקוק אחר וקיום חובות לפי חוק זה אינו משחרר מקיום חובות לפי חיקוק אחר.
38. שמירת סמכויות בתי המשפט העירוניים
- שום דבר בחוק זה לא יתפרש כאילו בא להוסיף על סמכויותיו של בית משפט עירוני להטיל קנס או מאסר לפי פקודת בתי המשפט העירוניים.
- 38א. תקנות סדרי דין [תיקון: תשל"ד]
- שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין בהליכים לפי חוק זה.
- 38ב. תקנות [תיקון: תשנ"ח-2, תשע"ח-2]
- שר הפנים רשאי להתקין תקנות, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, בדבר קביעת מועדים לטיפול בבקשות לרישיון ולהיתר זמני, ובכלל זה קביעת מועדים למתן החלטה של רשות רישוי לפי סעיף 5 ושל נותן אישור לפי סעיף 6, וכן בדבר קביעת מועדים למתן חוות דעת מקדמית; בתקנות לפי סעיף זה רשאי שר הפנים לקבוע כי משעבר המועד שקבע, יראו את האישור לפי סעיף 6 כאילו ניתן לצורך מתן רישיון, או את הבקשה לרישיון או להיתר זמני, כאילו אושר מתן רישיון.

- ביצוע 39. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בכפוף לאמור בסעיפים 10 עד 11ב, להתקין תקנות לביצועו.
- ביטולים 40. פקודות אלו (להלן – הפקודות הפוקעות) – בטלות:
- (1) פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן);
 - (2) פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935;
 - (3) פקודת השעשועים הציבוריים, 1935.
41. התאמת חיקוקים 41א. בכל חיקוק שבו נאמר כי למונחים "שעשוע ציבורי" או "עינוג ציבורי" תהא המשמעות שיש להם בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935, תהא להם המשמעות שיש לעינוג ציבורי בסעיף 3.
- מניין הימים לעניין מועדים הנוגעים לבדיקת בקשה לרישיון או להיתר [תיקון: תשע"ח-2]
- (א) במניין הימים הקבועים לפי חוק זה, לעניין מועדים הנוגעים לבדיקת בקשות לרישיון או להיתר, לא יובאו בחשבון מועד ממועדי ישראל המפורטים בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, וכן ימי חול המועד וימי שבתון שנקבעו בחיקוק.
- (ב) שר הפנים רשאי לקבוע ימים נוספים שלא יובאו במניין הימים כאמור בסעיף קטן (א), בין דרך כלל ובין לסוגים של רשויות רישוי.
42. הוראות מעבר [תיקון: תשע"ב-2]
- (א) המלאכות והעסקים המפורטים כסוג א' בתוספת לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) כנוסחם ערב תחילתו של חוק זה, יראו כעסקים טעוני רישוי שנקבעו בצו לפי סעיף 1 בהתייעצות עם שר הבריאות, אלה המפורטים כסוג ב' בתוספת האמורה – יראו כעסקים טעוני רישוי שנקבעו בצו לפי סעיף 1 גם בהתייעצות עם שר הפנים; ואלה המפורטים כסוג ג' בתוספת האמורה – יראו כעסקים טעוני רישוי שנקבעו בצו לפי סעיף 1 גם בהתייעצות עם שר החקלאות.
- (ב) רשיון שהיה תקף ערב תחילתו של חוק זה וניתן לפי אחת הפקודות הפוקעות לעסק הטעון רישוי לפי חוק זה, יראו אותו מיום תחילתו של חוק זה כאילו ניתן על פי חוק זה, וכל תנאי של רשיון כאמור יראו אותו כתנאי לרשיון לפי חוק זה; אולם תקפו של רשיון כאמור יפקע לא יאוחר מאשר במועד שבו היה פוקע על פי הפקודות הפוקעות.
43. שמירת תקופה של תנאים מיוחדים
- התנאים המיוחדים שנקבעו מכוח סעיף 7 לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ואשר העתקים מהם הונחו בלשכת המנהל הכללי של משרד הבריאות ובלשכות הבריאות המחוזיות, יעמדו בתקופה ויראו אותם כאילו נקבעו לענין סעיף 7 לחוק זה, והוא כל עוד לא הוחלפו או שנו לפי חוק זה.
- 43א. הגשת בקשה לרישיון לגבי עסקים שטרם פורסמו לגביהם תנאים במפרט אחיד [תיקון: תשע"ח-2]
- (א) החל ביום התחילה של הוראות סעיפים 1א6 ו-3א6, כאמור בסעיף 44(ב)(2) לחוק רישוי עסקים (תיקון מס' 34), התשע"ח-2018, יחולו הוראות סעיפים 6(ה), 1א6(ט) ו-3א6(ו) רק לגבי עסקים שפורסמו לגביהם תנאים במפרט האחיד, החל במועד תחילתו של אותו מפרט אחיד, ולענין סעיף 6(ה) – גם אם התנאים לגביהם פורסמו באינטרנט כאמור בסעיף 6(ג)(1)(א) ולא במפרט אחיד.
- (ב) לגבי עסקים שלא פורסמו לגביהם תנאים במפרט אחיד או באינטרנט, לפי הענין, כאמור בסעיף קטן (א), או פורסמו לגביהם תנאים כאמור אך טרם נכנסו לתוקפם – לא יהיה ניתן להגיש בקשה לרישיון או להיתר מזרז לפי הוראות סעיפים 6(ג), 1א6 או 3א6, ויחולו על הבקשה לרישיון שאר ההוראות החלות על בקשה לרישיון עסק לפי חוק זה.
44. תחילתו של חוק זה היא ביום י"א בטבת תשכ"ט (1 בינואר 1969).

תוספת ראשונה

[תיקון: תש"ע, תשע"ג, תשע"ח-2]

(סעיף 2(א)(2)(א))

עסקים טעוני רישוי כמפורט להלן:

- (1) מסעדה, בית קפה, הסעדה;
- (2) עסק למכירת משקאות משכרים אשר מוגשים לצורך צריכה במקום ההגשה;
- (3) בית מלון, פנסיון, אכסניה, ובלבד שאינם מיועדים בעיקרם למתן שירותי אירוח ולינה לקטינים;
- (4) מקום לעריכת מופעים וירידים, קולנוע, תאטרון, אמפיתאטרון, מקום אחר לעריכת אירועי תרבות בידור וספורט תחת כיפת השמים, דיסקוטק, יריד שלא במבנה של קבע וכלי שיט המשמש לעינוג ציבורי;
- (5) אולם שמחות וגן אירועים.

תוספת שנייה

[תיקון: תשע"ח-2]

(סעיף 29יג(א))

טור א'	טור ב'	טור ג'
העסק טעון הרישוי	ההפרה	סכום העיצום הכספי

תוספת שלישית

[תיקון: תשע"ח-2]

(סעיף 29יג(ב))

טור א'	טור ב'	טור ג'
העסק טעון הרישוי	ההפרה	סכום העיצום הכספי

נתקבל בכנסת ביום י"ב באב תשכ"ח (6 באוגוסט 1968).

לוי אשכול חיים משה שפירא שניאור זלמן שזר
ראש הממשלה שר הפנים נשיא המדינה

 אזהרה: המידע בוויקיטקסט נועד להעשרה בלבד ואין לראות בו ייעוץ משפטי. במידת הצורך היוועצו בעורך-דין.

הטקסט מוגש בכפוף לרישיון [Creative Commons](#) ייחוס-שיתוף זהה 3.0; ייתכן שישנם תנאים נוספים. ר' את תנאי השימוש לפרטים.